

Vraňanský zpravodaj

Informační bulletin obcí Vraňany, Mlčechvosty a Vraňany nádraží
Cena 35 Kč, ročník XIV, číslo 2 (letní), vychází 23. června 2017

Z OBSAHU: Dětský den - prověrka prvňáčků - vítání občánků - noc s Andersenem - karneval - škola v přírodě - obecní výlet do zoo - cyklotoulky včetně Znojma - nohejball - finále šipek - fotbal - kanalizace Mlčechvosty - opravy silnic a ulic

Vážení občané.

První letošní stavební akce byla zdárně ukončena a další budou následovat bezprostředně po vydání tohoto čísla zpravodaje. Rekonstrukce ulice "k nadjezdu" byla dokončena a předána nám do užívání v tomto týdnu. Práce byly provedeny v termínu a stavební dozor dohlédl na to, aby byly práce provedeny v požadované kvalitě. Komplikace a detaily provedení stavby, které se objevily, byly vždy řešeny s pracovníky zhotovitele přímo na místě, což považují za ideální řešení.

Začátkem června byla provedena rekonstrukce přípojky vody do budovy ZŠ a během prázdnin bude kompletně rekonstruován rozvod vody v celé ZŠ a kuchyni. Během července se dále uskuteční demolice domu č.p. 15 a také bude položen nový povrch na krajské silnici III. třídy, která prochází naší obcí, a to v části Vraňany-nádraží v úseku okolo autobusové zastávky v polovině šíře komunikace. Ve Vraňanech od konce obce k podjezdu bude nový povrch položen dokonce v plné šíři. Pravděpodobně také začnou stavební práce na kanalizaci v Mlčechvostech. Upozorňuji obyvatele Mlčechvost, aby dbali zvýšené opatrnosti. Zvláště děti v Mlčechvostech nejsou zvyklé na pohyb těžké techniky v obci. Důrazně tedy upozorňujeme rodiče, aby dávali na své ratolesti pozor.

Podle obsahu zpravodaje vidíte, kolik zajímavých sportovních a společenských akcí se v naší obci děje. Děkuji všem jejich organizátorům, ale také účastníkům těchto akcí, neboť i oni se svojí účastí podílejí na tom, že organizace těchto akcí má smysl.

Přeji Vám krásnou dovolenou a ať si děti užívají prázdniny plnými doušky.

DEN DĚTÍ

10. ČERVNA

Předpověď byla příznivá, tak se před druhou hodinou odpolední začaly za fotbalové hřiště trousit děti a rodiče. Špekáčky se už nahřívaly na slunci, aparatura byla zapojená a odladěná, sbor organizátorů natěšený na odpoledne.

Akci zahájili Rytíři Mělničtí, čtyři šermíři a tři šermířky převedli bojové vystoupení ve stylu muži versus ženy. Výsledek se těžko hodnotí, všechny souboje vyhrály ženy, ovšem v závěrečném klání novice se svým mistrem došlo k nepříjemné sečné ráně, po které se bývalý jinoch odkulhal mezi ženy.

S ohledem na novinky v legislativě pak ženy i muži svorně odložili kuřivo a lihoviny a dětský den byl oficiálně zahájen. Děti a rodiče se vrhli na registrační stánek, kde se fasovala kartička pro sběr bodů za jednotlivé disciplíny a kdo chtěl také žeton pro kreslení na obličej. Po deseti minutách již více než 120 dětí statečně zdolávalo nástrahy jednotlivých stanovišť - kop fotbalovým míčem do branky, hod tenisákem na plechovky nebo klaunovi do pusy, házení kroužků na kůly, zatloukání hřebíků, střelba ze vzduchovky nebo paintballové pušky. Skákalo se v pytli, házely se šipky, odvážní chodili na chůdách. Nervy obzvláště posilující disciplínou bylo lovení rybiček. Některá stanoviště děti zvládaly bravurně samy, na jiných byla vyžadována asistence, některé disciplíny ovšem byly evidentně pro potěchu tatínků. (pokra ování na stran 2)

Celým odpolednem provázela slečna učitelka Veronika Soudská, která také průběžně odchyťovala děti a testovala jejich znalosti. Za správnou odpověď, písničku nebo básničku si mohly vybrat odměnu z její kouzelné tašky.

Po úspěšném absolvování všech disciplín si děti vyzvedly cenu za účast, mimo sladkosti a místních jahod i špekáček. K jeho opečení byl odpoledne zažehnut ohýnek. Mimo soutěže nemohla chybět ani Magda Šrámková s malováním na obličej či dva nafukovací hrady. U motorkářů byla neustále fronta na limo či výborné párky a klobásy (po ukončení dětského dne i na pivo).

Večer pak k poslechu i k tanci pod širým nebem zahrála kapela Valrock ze Slaného.

PRVNĚČCI

Právě odbyla první hodina po poledni. Potenciální prvňáčci přešlapují před pracovní paní ředitelky. Pozdrav, prcku, peskuje paní matka. Po povinném papírování postupují po schodech do prvního patra, kde pro ně paní pedagožky připravily pastelky, písmenka, plakáty a podobné pracovní propriety. Podrobně pozorují a přísně posuzují přednes písně, počítání pastelek, povídání pohádek, překreslování puntíků i provedení kresby postavy.

Potící se prvňáček počítá počet pochval od pedagogů, prarodičů a přisedících. Potenciální prvňáčci přemýšlí, proč potupnou proceduru postupují. Rodiče pláčou, pomáhají i peskují. Pedagožky píší posudek. Paráda. Přijat. Přísluší se poděkovat a prchat pryč.

Pokud proběhlo přijímání přesně podle popisu pana photographera, potom přejeme přijatým prvňáčkům plno pracovní pile při poznávání potřebných předmětů - předně pak psaní, počítání a prvouky.

[Popsala parta potrhých pisálků a pan photographer.](#)

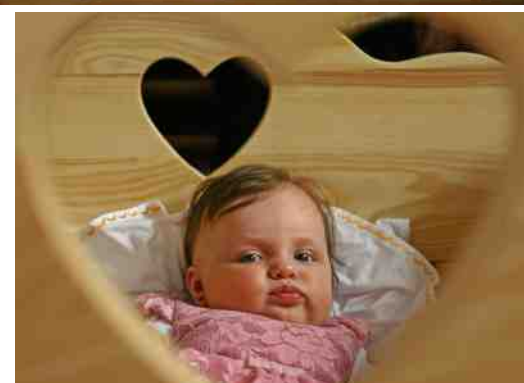
VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

21. KVĚTNA

Téměř přesně po třech měsících vítáme další nové občánky - Jaroslavu Hirkovou, Anežku Deršákovou, Marka Švejcara, Kateřinu Černou a Mikuláše Horváta. Po úvodním přivítání Veronikou Soudskou zahrála Linda Turbová na příčnou flétnu, Jůlinka Srbová, Emilka Pištková a Terežka Červeňáková zarecitovaly básně. Starosta přednesl proslov. Pak každá rodina svého

občánka na chvíli uložila do kolébky a nechala pokolébat místostarostkou Jiřinou Fialovou. Rodiče se mezitím zapsali do pamětní knihy a z úst a rukou zastupitelů a členů SPOZ převzali pamětní list, květiny a mnoho dalších darů a přání.

NOC S ANDERSENEM ... OČIMA DĚTÍ ...

... byla klasická, takže zábavná a úžasná. Před odjezdem do školy jsem byla nervózní a pořád jsem se učila prezentaci, co jsme pak představovali. Když jsem vyrazili, furt jsem byla nervózní, ale pak jsem se uklidnila. První, co jsme měli, byly prezentace. Pak úkoly, to byla pohoda. Pak jsem se připravovali na stezku odvahy. Stezka byla dobrá, jenže někdo dost zlobil. Měla jsem stanoviště s mrtvolou, kterou měly děti sestavit. Říkala jsem, že je to moje manželka. Měla jsem kostým, velké triko a na hlavě kalhotky. Pak jsme šli spát (ale my spíše ne), pouštěli jsme si Titanic. Kikina měla skitlsky, takže jsme měly co žrát. Všichni tam koukali do těch svítících destiček.

Já jsem se hodně těšila na noc s Andersenem, protože jsem tam byla poprvé v životě a bylo to moc husté a měli jsme prezentaci a když skončila prezentace, tak jsme se šli najíst.

Pro ostatní děti jsme vytvářeli stezku odvahy. Já měl černou strašidelnou masku a kolega měl masku opice. On tu masku ani mít nemusel.

Vloupání do jídelny: Když byly dvě ráno, tak mě kluci vzbudili s nápadem jít do jídelny. Chtěl jsem, ale byla hrozná zima, takže i jít na záchod byla stezka odvahy. Nekonec jsem nešel.

Nejdříve jsme přednášeli o Hansi Christianu Andersenovi a potom jsme ještě přednášeli o Čtyřlístku. Chvilí po tom první až třetí třída plnily úkoly. Pak jsme šli do jídelny se najíst a Sam tam snědl všechny šneky.

Měl jsem hrozný strach, ale nakonec jsem prezentaci nějak zvládl. Potom jsme připravili nějaké soutěže. To už začínala být tma a hrozně jsme se těšili na naši bojovku (kterou jsme si mimochodem připravili úplně sami). Potom jsme se šli připravit na bojovku a pak to začalo. Děti se kupodivu docela bály a to byl účel. Potom jsme se šli navečeřet a pak jsme se šli pomalu uložit ke spánku (velmi pomalu).

Ráno jsme se šli nasnídat (nečekaně) a šli jsme do tříd, učili jsme se a pak jsme se šli naobědvat a jeli jsme domů.

Ve škole byla stejná nuda, ale když skončila škola, šel jsem domů a těšil jsem se na noc s Andersenem. Čekal jsem a čekal, hodiny podle mě ubíhaly strašně pomalu. A pak jsme se sbalil a šel do školy.

Když učitelky spaly, šli jsme se do jídelny nažrat. Když jsme byli ve třídě, tak se Ema vzbudila. Když Ema vstala, tak jsme hráli prší.

Letošní noc s Andersenem byla ve znamení Čtyřlístku. Děti se nejprve "ubytovaly". Pak 4. a 5. třída přednesly připravené prezentace. Menší děti

byly rozděleny do týmů a plnily různé týmové úkoly. V plnění jim starší asistovali. Následovaly tematické hry, večere, bojovka a pokus o spánek. V průběhu večera, noci ani rána nedošlo k žádné újmě na zdraví psychickém či fyzickém, ani na majetku.

DĚTSKÝ KARNEVAL

9. DUBNA

Sokolové uspořádali pro děti zábavný karneval, letos více vlastními silami - dekorace připravili a postavili škola a sokolové, ozvučil Martin

Motežjízík, celé odpoledne pak děti provázely, hrály si s nimi a tančily i herní disciplíny na ně nastražily velkolepé umělkyně Schaarqa&Veronique. Mimo tanců a pohybových hry nechyběl běh v pytli kolem překážek, závod na skákacích míčích, přenášení míčku na lžici, prolézání tunelem, hod míčků do kbelíku a spousta dalších disciplín. Mezi nejlepšími maskami se umístili Tarzánka, motýlí víla, modrý Avatárek, rockerka Mariah, upír Luboš, duch Ondřej, ale vlastně všichni, kdo přišli, hráli si a bavili se. Rodiče fandili a všemožně podporovali své ratolesti. A ty dvě hodiny karnevalu všem utekly jako voda. Děkujeme a těšíme se na příští rok.

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Škola v přírodě se konala od 5. do 9.6. Jeli jsme až do Krkonoš na Benecko. Byli jsme ubytováni v hotelu Kubát. První den jsme si vybalili věci a potom vyrazili na rozhlednu Žalý. Měli jsme jít tam i zpátky 6 km, ale šli jsme 7,5, protože jsme zabloudili. Hned na výletě jsme se rozdělili do pěti týmů. Prvnímu družstvu velela Darina Ďoubalová, družstvo se jmenovalo Kubáti. Druhému družstvu Oranžových želv velela Denisa Menčíková, třetí Turisti měli v čele Natálku Kumprichtovou, Emma Šejcová vedla družstvo se jménem Červeňáci a družstvo Kryštofa Pintravy se jmenovalo Vraňáci.

V úterý jsme se šli podívat do Benecké ZŠ. Tam nás provedli jejich školou. Odpoledne jsme vyrazili

na Luftákovu stezku. Bohužel jsme ji neprošli celou, protože začalo pršet.

Ve středu jsme šli na celodenní výlet. První jsme jeli autobusem do Vrchlabí na přednášku o KRNAPu a potom do Jilemnice na zámek. V Jilemnici jsme šli ještě do muzea lyží. Ve čtvrtek jsme

měli poznávačku bylin, živočichů a turistických značek. Odpoledne jsme šli

k prameni Labe. Večer jsme měli vyhlášení - na prvním místě Deniska, 2. místo Darinka, 3. místo Emmča, čtvrté Kryštof a páté Naty. Večer jsme měli táborák, tam jsme zpívali písničky, říkali jsme co se nám líbilo a opékali jsme buřty. Škola v přírodě 2017 se moc líbila a děkuji paní učitelkám, že nám ji tak krásně připravily.

Text: Darina Ďoubalová a Natálie Kumprichtová,
foto: Lucie Mičková

ČARODĚJNICE

30. DUBNA

Občan přišel, viděl, zapálil, ohřál se, opekl, pohovořil, poseděl, popil a odešel. Nepršelo. Večerní nebe bylo bez mráčků. Ale bylo dosti chladno. Stejně tak na opačném konci hřiště, kde se naši mladí a nadějní potomci kulturně veselili u své vaty až do časného rána.

VRAŇANSKÁ CYKLOVÝLETNÍ TOULKA Č. 4 - ZNOJEMSKÁ

Naše výprava do jihomoravského města Znojmo a po okolních vinicích začala trochu smolně:

Nejdříve bylo večer před plánovaným odjezdem zjištěno, že doprovodné vozidlo (na převoz našich cyklostrojů) má poruchu, kterou není možno do času odjezdu opravit. Proto byla do hospody rychle svolána porada, na které se našlo náhradní řešení - půjčit si přívěsný vůz od vraňanských jahodářů a zapojit ho za nejsilnější automobil, za který byl označen vůz značky Mercedes zkušeného šoféra Míly Moravce. Tento způsob odstranění vzniklého nedostatku posléze telefonicky dojednal Martin a tak jsme se domnívali, že problém dopravy kol je krásně vyřešen.

A tak se pátého května před devátou hodinou na místo srazu dostavili dychtiví a natěšení účastníci zájezdu. Po několika minutách čekání na nakládku kol se objevila souprava mercedesu se žlutě zaplachtovaným přívěsem a Míla suše nahlásil malou potíž s propojením elektriky auta a přívěsu. Zásuvka je pětikolík a zástrčka sedmikolík, je tedy třeba sehnat speciální přechodku. Zatím co jsme nakládali kola, bylo po několika telefonátech zjištěno, že potřebný aparát nám zapůjčí paní Ingrid Zajíčková z Mlčechvost. Provedli jsme tedy přesun Mlčechvost. Ovšem i po instalaci zapůjčené součástky bylo

shledáno, že nedošlo ke správné funkci osvětlení přívěsu a tak muselo být provedeno

„mimořádné polní odstranění“ závady za použití izolačky, provázku a plné lahve vody s cílem dostat propojovací místo do správné polohy, ve které bude zajištěn soulad

osvětlení auta s osvětlením přívěsu. Což se po několika pokusech povedlo,

elektromontéři Míla a Boris byli pochváleni a okolo desáté hodiny jsme

konečně vyrazili směr Znojmo. Pro upřesnění osádky vozů – první auto

Martin, Eva, Honza, druhé auto Jarda, Olda, Pepa, třetí auto/tahač Míla,

Květa, Kuba a Boris, čtvrté auto Láďa, který si vezl svoje kolo sám.

No jo, vyjeli jsme, ale na dálnici náš tahač s přívěsem, i přes všechnu snahu

šoféra a automobilu, docíloval pouze velmi nízkých rychlostí a silně se mu zahříval

motor. Tak jsme u Zdib zajeli k čerpací stanici MOL, odstavili vozidla a rozhodli se

provést úpravy přívěsu a nechat odpočinout a vychladnout motor. Postupně jsme

srolovali přední a zadní plachty na přívěsu, aby vzduch mohl poklidně profukovat nad

uvázanými bicykly. Do chladiče motoru byla dolita kapalina, přičemž se povedlo způsobit

maličkou ekologickou havárii. Krátce po jedenácté hodině jsme pak mohli znovu odstartovat.

Milovi sice na pražském okruhu na chvíli vysadil motor mercedesu, ale to byl poslední technický

zádrhel. Protože jsme se chtěli vyhnout opravované slavné české silnici zvané D1, tak jsme jeli po D11

směrem na Hradec Králové s úmyslem odbočit u Poděbrad na Kolín a zlehka pokračovat přes Havlíčkův

Brod, Jihlavu do cíle výpravy. Ovšem při sjezdu z dálnice jsme byli zaskočení kolonou před semaforey

řízeným provozem v místě rekonstrukce silnice mezi Poděbrady a Kolínem, zdržení 35 minut. To již bylo do

penzionu Morava oznámeno, že se nedostavíme dle původních představ, ale že přijedeme okolo třetí hodiny

odpoledne. Po projetí kolem opravy již naše putování nebylo ničím přerušeno a opravdu před třetí hodinou odpolední

jste dorazili k penzionu MORAVA ve Znojmě.

Po ubytování a nutném odpočinku, neboť jak popsáno výše, naše cesta nepostrádala napětí a dobrodružné momenty,

jste zahájili putování posezením v malé hospůdce Garden Club a požitím výborného nefiltrovaného pivečka Bernard.

Cílem první toulky byla oblast vinic, lesíků, vřesovišť a vyhlídek na Kraví hoře ležící jihozápadně od města Znojmo.

Po zdolání stoupání z Nového Šaldorfu k hranici

Národního parku Podyjí nad vesničkou Konice, což

představovalo na čtyřech kilometrech vystoupání o 140

metrů, jsme krátce odpočinuli. Kladem šlapání do

dlouhého a na konci dost prudkého kopce bylo to, že se

méně zkušenější cyklisté, a to Květa a Boris, začali učit

používání přehazovaček. Po výjezdu z lesíků na

vřesoviště jsme dvakrát obdivovali daleké výhledy na pro

oči příjemnou architekturu Znojmského hradu, kostelů

a klášterů. Odborný výklad k viděnému, nám,

vraňanským cestovatelům, přednesl místní rodák Martin,

doplňován bratrem Alešem. Zde také, při neopatrném

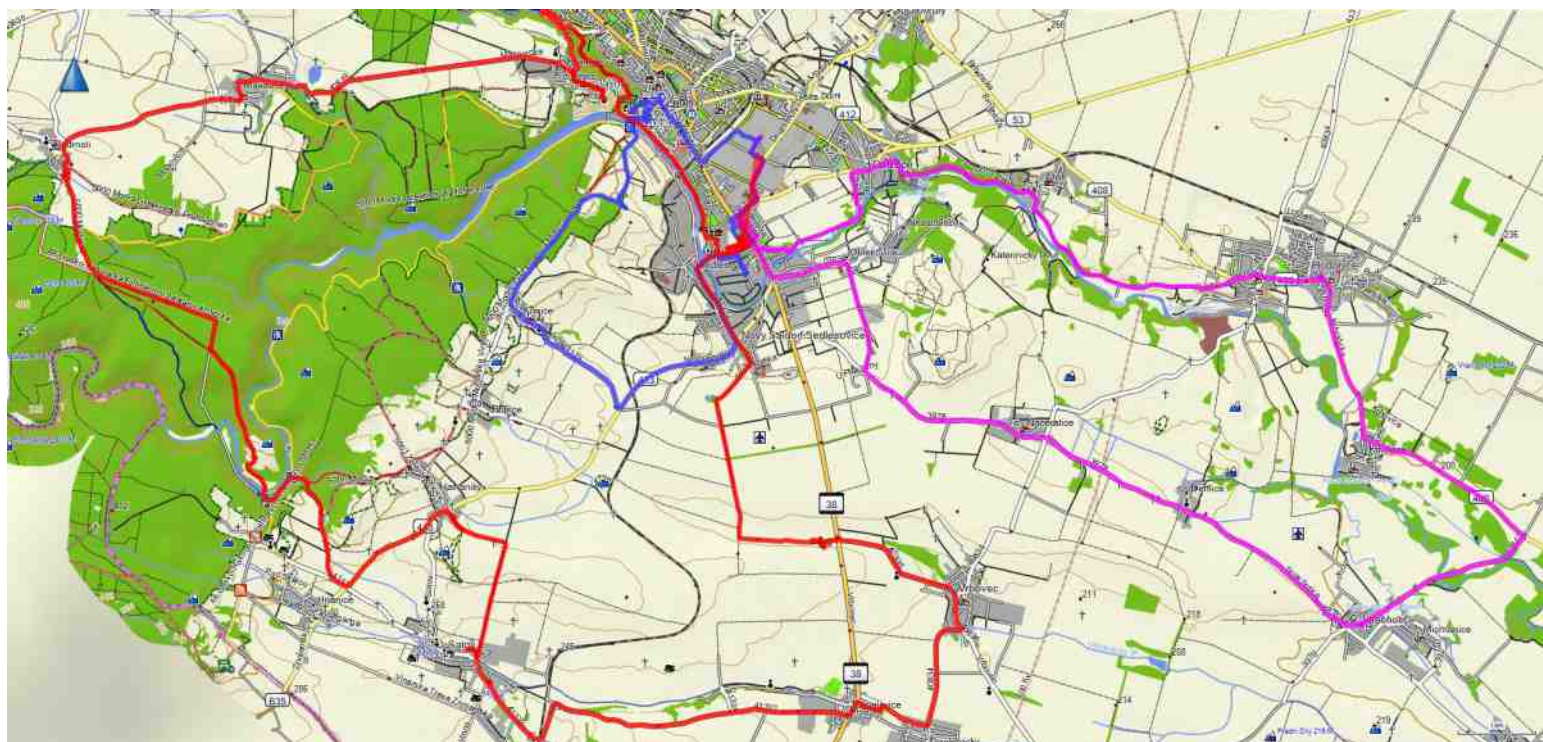
zaškokbrtnutí na lesní cestě, měl Míla lehký problém, který vyřešil skokem přes řídítka. Protože se u některých poutníků začal objevovat nedostatek tekutin, sjeli jsme rychle po silniční vedoucí mezi zahrádkami k mostu pod přehradu na Dyji, kde bylo u Muzea motorismu objeveno občerstvení nad břehem řeky. Jako první dorazil Pepa a po něm ostatní. Všichni si objednali pivo místní značky Hostan (dříve vařené ve Znojmě, ale nyní v Brně Heinekenem) a hladoví také gulášovou polévku. Po skončení konzumace jsme s chutí vytlačili sami sebe a bicykly ostře vzhůru kamenitými pěšinkami klikatícími se skalnatou stráni

jménem Rajska zahrada ke kostelům sv. Mikuláše a sv. Václava. Odtud jsme již mohli celkem pohodlně dojet na kolech přes nádvoří bývalého pivovaru do pěkně upraveného prostoru u historicky významné velkomoravské rotundy sv. Kateřiny. A tady, u objeveného výčepního stánku, ihned naši pivní specialisté Pepa a Láďa, podporovaní Honzou, vyzkoušeli nabízená „Znojemská piva“ z Městského pivovaru Znojmo a na rozdíl od pod hradem požívaného Hostanu si kvalitu tohoto moku velmi pochvalovali. Pak jsme pokračovali s úmyslem někde povečeřet, ale na Horním náměstí jsme k našemu velkému údivu a překvapení vjeli přímo doprostřed produkce velkého hudebního orchestru a namísto plánované večere se plán chaoticky změnil a začalo se ochutnávat a pít zde nabízené víno u jednoho z mnoha zde umístěných stánků místních vinařů. To nejspíš hlavně proto, že mladíci Míla s Kubou v tomto stánku objevili sympatické slečny prodavačky. Jakmile Big Band ukončil svoji produkci, byl opatrně zahájen návrat do penzionu, kde jsme se nachystali na bratry Chmelíky avizovaný náročný noční program. Ten byl zahájen návštěvou velmi zajímavé sklepní restaurace Na Věčnosti, kde mimo vyzkoušení piva a vína byl pro nás otevřen vchod do rozsáhlých podzemních prostor starého Znojma. Někteří zvědavější a odvážnější tou dírou v podlaze hospody pod zem vlezli.

Většinu poutníků ovšem návštěva jednoho podniku nestačila, proto jsme se přemístili do nedaleké kavárny a čajovny Taurus v Malovaném domě. Jen Eva a Honza se dalšího průzkumu nočního Znojma vzdali. Zábava v kavárně pokračovala v několika proudech a směrech. V jedné místnůstce byl provozován zpěv a hra na kytaru v čele se sólisty Alešem s Jardou, ve druhé překrásně preludovaly dvě mladé dívky na piano za podpory části cestovatelů, co se dělo jinde už jsem nebyl schopen registrovat. Pozdní návrat do penzionu proběhl po skupinkách bez zvláštních příhod, které by bylo třeba zaznamenat.

Tak skončil den první, kdy jsme projeli trasu cca 19 km (na mapce označenou modře) Penzion MORAVA – Znojmo (občerstvovací bod Garden Club) – Nový Šaldorf-Sedlešovice – Konice (sv. Antonín Peduánský) – vinice Kraví Hora – Národní park Podyjí (vyhlídky na Znojmo s výkladem) – most přes Dyji u přehradu (občerstvovací bod u Muzea motorismu) – pěšky ostře vzhůru Rajskou zahradou ke kostelům sv. Mikuláše a sv. Václava – rotunda sv. Kateřiny (další občerstvovací bod ve starém pivovaru) – Horní náměstí (poslech hudby a pití vína) – návrat do penzionu MORAVA.

ZNOJEMSKÁ CYKLOTOLKA - SOBOTA 6. KVĚTNA 2017

V sobotu ráno, po lehké snídani podávané v kuchyňce apartmánu číslo šestatřicet, byl s malým opožděním odstartován druhý den putování, a to k vinici Šobes a návštěvě vinných sklepů.

Nejprve jsme projeli okolo impozantních budov Louckého kláštera k autokempu na břehu Dyje a odtud podél řeky pod opravený železniční viadukt spojující vysoko nad řekou oba její břehy. Původní konstrukci tohoto mostu z roku 1871 prý navrhla francouzská Eifelova kancelář; v roce 2009 byl most kompletně opraven, ale původní konstrukce mostu byla zachována. Od mostu jsme stále ještě po rovině dojeli na rozcestník pod Krammerovou vilou a mírným stoupáním podél Gránického potoka ke startu první vrchařské prémie. Tou byl výšlap na Znojmo-Hradiště (původní starý velkomoravský hrad). Stoupání v délce 1,2 km bylo s převýšením 70 metrů. Většina cestovatelů odbočila z hlavní trasy, aby se pokochala pohledy z místní vyhlídky nad Znojemskou přehradou, ale pár nás raději využilo

této přestávky k odpočinku, relaxaci a inspekci malého staroslovanského skanzenu. Kuba zkoušel u místního hostinského vyloudit pivo, ale to se mu nepovedlo. Jakmile se natěšení vyhlídkáři vrátili zpět, pokračovali jsme po asfaltové silničce mírným stoupáním přes Mašovice k nejvyššímu místu trasy (420 metrů nadmořské výšky) v osadě Podmolí. Tam bylo objeveno velmi příjemné občerstvení v malé hospůdce u „ondatřího“ rybníčku. První, skoro jako vždy když šlo o pivo nebo cihly, byl na místě Pepa. Počasí slunečné, ondatry nakrmeny a vyfotografovány, pivo vypito, klobásky snězeny a

proto se mohlo pokračovat dál po staré Římské cestě do dříve zakázaných prostor, které jsou dnes součástí Národního parku Podyjí. Po krátké zastávce na vyhlídce Železné schody jsme projížděli hustým provozem pěších turistů a cykloturistů k první atrakci – jedné z nejstarších a nejznámějších viničních tratí v České republice, vinici Šobes. Díky své poloze na jižním úbočí skalního ostrohu v meandru řeky Dyje má specifické mikroklima a vína z této vinice patří mezi velmi ceněná. Lokalita je řazena mezi deset nejlepších vinařských poloh v Evropě. Proto jsme ihned po dosažení kiosku Znovínu na kraji této vinice zahájili první ochutnávku, kterou nám trochu komplikoval pouze mimořádně nezkušený prodavač. Jarda s Borisem v době čekání zatím stačili obhlédnout stav rostlin na vinici.

První úsek cesty dolů (v délce cca 250 metrů – kamenité a velmi strmé) k visuté lávce přes Dyji jsme museli zahájit pěšmo, neboť stav stezky nedovolil sjezd na kolech. Po přejetí visuté lávky, kterou se podařilo Láďovi rozhoupat a způsobit tak některým potíže s rovnováhou, jsme pokračovali podél Dyje k Judexovu mlýnu, kde nás čekala druhá horská prémie – výšlap z údolí řeky do mírně kopcovité krajiny pokryté spoustou velkých a malých vinogradů a sklípků. Stoupání v délce 0,7 km bylo s převýšením 50 metrů a končilo na rozcestí na kraji pohraniční obce Hnanice. Zde

byli naši průvodci Aleš s Martinem překvapeni, kam jsme to dojeli, protože očekávali, že budeme v Havraníkách. Protože nás ale průjezd vinicemi příjemně oslovil, tak nám změna nevadila a do Havraníků jsme došlapali jinudy.

V Havraníkách jsme nejprve absolvovali prohlídku nejmenšího silničního kruhového objezdu, zbudovaného okolo betonové skruže a pak již nastal čas na návštěvu prvního ze čtyř plánovaných vinných sklepů. V něm nás přivítal sympatický mladý vinař a charismatický enolog Vladimír Kotas s neuvěřitelným zápalem a pečlivostí pro práci s vínem. Nádherný sklep vykopaný v pískovci ukrýval více než desítku různých druhů bílých vín, které jsme všechna ochutnali. Někteří více a někteří méně, ale všichni jsme kvalitu ochutnávaných vín pochvalovali. Vladimírem vytvářená nádherná vína nejsou vína na každodenní popíjení, ale zcela určitě se od nich špatně vrací k něčemu lacinějšímu a jednoduššímu. Při koštu se hezky povídalo, a to nejen o víně a jeho tajemstvích, ale dozvěděli jsme se, jak decentně přezdívkou Blábol oslovují znojemští kamarádi Martina. Také nám bylo důrazně doporučeno, abychom

se nesnažili provést ochutnávku ve všech čtyřech sklepech, neboť to nedokážou ani místní mistři vinaři. Na rozloučení jsme mohli, nejspíše za vzorné chování, ochutnat Vladimírovu největší delikatesu, víno s nádechem jahod. Byla to opravdu lahoda a dalo by se říci, že jsme tímto přípitkem byli přijati do klubu milovníků dobrého vína.

Z Havraníků jsme pokračovali prosluněnými vinicemi přes Šatov, Chvalovice, s malou zastávkou v Dyjákovičkách, kde Honza zjistil, že má prázdnou duši u zadního kola a tak on musel pracovat, zatímco my jsme odpočívali. Po opravě jsme poté dojeli do místa další, trochu delší zastávky, do uličky vinných sklepů ve Vrbovci. Ve vinařství Pavla Bičiana nastala druhá ochutnávka opět skvělých harmonických vín ročníku 2016, o kterém se prohlašuje, že to byl rok pro víno opravdu výjimečný.

Protože již bylo pozdní odpoledne, nastal čas návratu do Znojma. Při rozloučení došlo při nasedání na bicykl k lehkému zavravorání zapisovatele této zprávy, což ostatní potěšilo a tak musel podobnou akci zopakovat ještě dvakrát. Požehnanou krajinu vinic a sklípků jsme opustili po polních cestách, které nás kolem znojmského letiště přivedli do Nového Šaldorfu a odtud do Znojma k penzionu Morava.

Po hygieně a převlečení se naše skupinka rozdělila a večer trávil buď na opožděných čarodějnicích u řeky Dyje, v pivovárku Šnek nebo všelijak jinak. Den proložený společnostmi příjemných vinařů a veselých ochutnávek vín uplynul jako voda v Dyji. A proto Na zdraví!!! Tak skončil den druhý, kdy jsme ujeli cca 60 km (v mapce označeno červeně) na trase Penzion MORAVA – Autokemp Louka, Znojmo – pod Krammerovou vilou a dále podle Gránického potoka – silnicí vzhru na Znojmo-Hradiště – Mašovice – Podmolí (obě zastávky) – Vyhlička Železné schody – Vinice ŠOBES – visutá lávka přes Dyji – rozcestí u Hnanic – Havraníky (vynikající ochutnávka/košť ve sklepě Vladimíra Kotase) – Šatov – Chvalovice – Dyjákovičky – Vrbovec sklepy (druhý navštívený sklep ve Vinařství Pavla Bičiana) – poté polními cestami kolem letiště Znojmo - Nový Šaldorf-Sedlešovice – Znojmo, návrat do penzionu Morava.

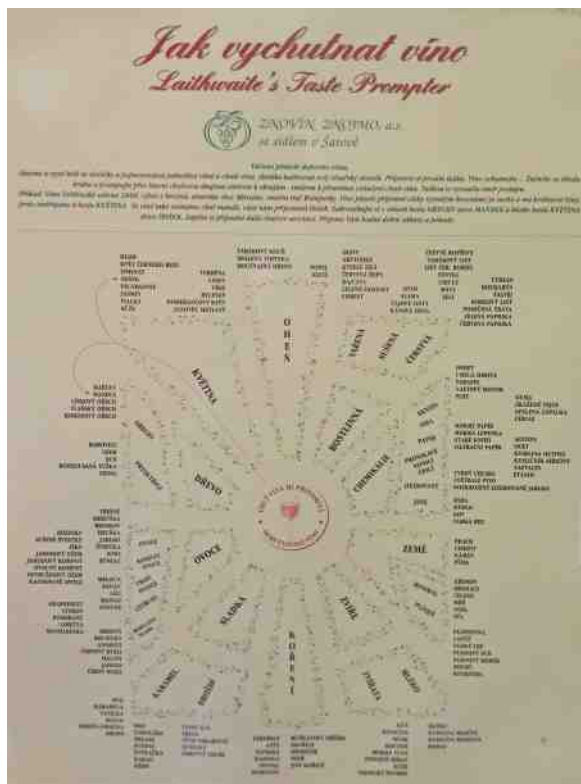
NEDELE 7. KVĚTNA 2017

V neděli ráno, bylo po snídani první naší starostí zabalit svou bagáž, uložit ji do zaparkovaných automobilů, předat klíče na recepci penzionu, protože opět v devět hodin bylo zahájení poslední znojmské cyklotoulky. Tentokrát bylo účastníky rozhodnuto improvizovat a projet se pouze kolem Dyje po rovinkách, kopců jsme měli dost a také únava po nočních kulturních seancích sehrála svoji roli.

Sjeli jsme tudíž k řece a u pěchotní pevnůstky z roku 1937 pojmenované Bunkr Na hrázi, jsme nastoupili na první část cyklostezky, nazvané Svatoklimentská naučná stezka. Ta nás nejprve loukami okolo Dyje dovedla do Dobšic, kde jsme sjeli uličkou vinných sklípků, vydlážděné velkými kameny, na silnici směřující k vsi Dyje. Tady došlo k roztržení zatím poklidně jedoucího pelotonu, protože Květa nám při své opatrné jízdě z kopce po kamenech zastavila a na chvíli si spočinula. Než jsme jí my, co jistíme konec putující skupiny, mohli dát první pomoc (Míla navrhol dokonce dýchání z úst do úst), tak nám hlavní pole zmizelo z dohledu. Na nejbližší křižovatce jsme proto museli volat přítele na telefon, abychom se v neznámém terénu neztratili. Vše se ale v dobré obrátilo a tak jsme mohli pokračovat rozkvetlou jarní krajinou Podyjí.

Za obcí Dyje se naučná stezka stala polní cestou a teprve před odpočívkou nad Tasovickými svahy, s pěkným výhledem na údolí Dyje, se objevil nový asfaltový povrch. Zde nás při kuřácké pauze vynucené sice velmi krátkým, ale zato velmi prudkým stoupáním, zastihl jarní deštiček. V Tasovicích samostatná cyklostezka skončila a my jsme proto dál pokračovali po místní silniční komunikaci do Hodonic. Na malou náves jsme dorazili přesně v deset hodin, a protože jsme měli kliku, tak to byla právě v otvírací dobu místní hospody. Využili jsme tudíž této přízně štěstěny a oddali se rituálu občerstvení. Zároveň se nám přitom podařilo pohodlně přečkat další krátkou dešťovou spršku. Z Hodonic jsme již v lepší náladě dojeli do Krhovic, kde byly k vidění pozůstatky sobotního dne otevřených sklepů. Bylo třeba pozorně sledovat povrch silnice, neboť se zde nacházela místa plná skleněných střepů. Za Krhovicemi jsme šlapali dlouhými rovinkami, na kterých se vyřádili závodníci a také Borisek jezdící dopředu, dozadu a zase zpátky dopředu. Na tři/čtyři rozumné, dodržující cestovní rychlost okolo dvaceti kilometrů za hodinu se tak počkalo

za odbočkou směřující do Strachotic. Silnička v této zajímavé části naší cyklotoulky překračovala vodní kanál Krhovice – Hevlín o kus dál hlavní tok řeky Dyje a posléze na okraji Strachotic ještě koryto Staré Dyje zvané též Mlýnská Strouha. U kostela ve Strachoticích bylo, po absolvování větší části nedělního výletu, objeveno poslední občerstvovací místo před návratem do Znojma. Odtud vedla cyklostezka Vinařským krajem do Načeratic a dále přes Oblekovice ke startu našeho nedělního putování. Jelo se stále mírně do kopce, avšak poklidná jízda semknuté skupiny byla brzy narušena. To když se ve svahu vedle silnice objevila novostavba vinného sklepa. Této skutečnosti neodolal Pepa a Kuba, museli prostor stavby prosondovat. Přitom se Pepovi povedlo objevit několik starých cihel a o další náklad pro Láďův nosič na kole bylo postaráno. Před Znojmem jsme u pískovny sjeli zkratkou mimo hlavní komunikaci na kraj města do Oblekovic a pak přes most nad Dyjí do Znojma. Po příjezdu zpátky, když jsme se domlouvali na poobědvání, zahřmělo, nad námi se protrhlo nebe a zadržela nás krátká, ale velmi vydatná průtrž mračen. Všichni jsme se porůznu poschovávali, ale i tak jsme byli dokonale promočení.

Krátce je třeba se zmínit i o nevšední zálibě Pepy Michovského – ta ho při našem putování vždy nutila vyhledávat, zastavovat a přerovnávat

hromady starých cihel, aby si odvezl ty, na kterých jsou značky výrobců. Jako přepravce využil i nosič, který má na svém kole Láďa Gürtler a dokázal ho pěkně zatížit v obou dnech putování. Já jsem pak přivezl do Vraňan dvě vrstvy nalezených cihel v kufru auta.

Před obědem, zajištěným na půl druhou odpoledne, stačili všichni poutníci navštívit Loucký klášter, ovšem nikoli kvůli víře svaté, ale protože zde vinařství Znovín Znojmo provozuje prodej stáčených sudových a lahvovaných vín. Všem se zadařilo dobře a výhodně nakoupit co potřebovali. Jen Boris si stěžoval, že jsme mu neporadili a on nestačil koupit pro kamarády stáčené víno.

Domníval jsem se, že výprava skončí dobrým pozdním obědem ve velmi pěkné vietnamské restauraci a tak mě ani moc nezajímalo, proč Míla nesnědl celou svoji porci výborného jídla a nechal víc než polovinu zabalit sebou. Až při zpáteční cestě byl zjištěn důvod tohoto jeho chování. Za Moravskými Budějovicemi, u odbočky najsme neplánovaně zastavili u stánku s udírnou, kde se prodávali výtečné zvěřinové klobásy a Míla si nejen koupil domů, ale ještě si poručil jednu klobásu přímo z udírny, kterou na místě zkonzumoval. Pochopitelně tím vyprovokoval všechny ostatní a tak vypukla malá nákupní horečka.

Na další cestě směrem k dálnici byla již jen jedna zastávka vynucená doplněním pohonných hmot a pak již naše malá autokolona vjela za Jihlavou na dálnici D1. Na drkotavém povrchu neopravené části našeho prvního autobahnu došlo k poruše na přívěsu, uvolnila se přední plachta. Závada byla opravena na první čerpací stanici a jelo se dál. Rychlost jízdy naší kolony byla kolísavá, s kopce jsme kamiony předjížděli, do kopce zase kamiony předjely nás a tak dokolečka. Ovšem jízda byla bezpečná a dojezd do Vraňan podle časového plánu nebyl ohrožen.

A tak skončil den ten, kdy jsme najeli cca 34 km (v mapce označeno barvou cyan) na trase Znojmo – Dobšice – Obec Dyje – Tasovice – Hodonice (občerstvovací bod v 10:00 otevírá místní hospoda) – Krhovice – most přes Dyji – Strachotice (občerstvení na návsi obce) – Naeradice – Oblekovice – Znojmo, návrat do penzionu Morava.

ÚČASTNÍCI VRAŇANSKÉ ZNOJEMSKÉ CYKLOVÝLETNÍ VÝPRAVY:

Hrstková Eva, Pačesová Květa, Gürtler Láďa, Chmelík Martin, Kliment Honza, Kotek Jakub, Kotek Olda, Michovský Pepa, Moravec Míla, Slavík Jarda, Zrebný Boris. Na místě se dvakrát k vraňanské výpravě připojil Aleš Chmelík.

ZÁVĚREM:

Hrstka odvážných z Vraňan dokázala sportovně i kulturně a zároveň i pitelně pokořit Znojmo s jeho okolím. A proto sláva jim a obdiv nad jejich výkonem.

PODĚKOVÁNÍ:

Jahodářům Hančovým za zapůjčení doprovodného přívěsu na přepravu kol a paní Ingrid Zajičkové za půjčku přechodky pro zapojení elektriky.

Sepsal: Jaroslav Slavík, foto: účastníci výletu

OBECNÍ VÝLET DO ZOO DVŮR KRÁLOVÉ NA LABEM

14. KVĚTNA

Zima byla dlouhá, ale jaro už je v plném proudu, sluníčko láká ven a tak je tady první letošní výlet pořádaný obcí Vraňany. Už na podzim padl návrh podívat se do ZOO ve Dvoře Králové. Výběr tohoto místa se ukázal jako dobrá volba, protože se všechna místa v autobusu zaplnila velice rychle a přihlásilo se i několik náhradníků, kteří napjatě čekali, až to někdo vzdá a oni pojedou také.

Termín byl vybrán na neděli 14. května. Bez komplikací se to ale neobešlo. První komplikací bylo zrušení jedné naplánované části zájezdu a to do železničního muzea v Jaroměři. Muzeum bylo z technických důvodů uzavřeno - praskla kolej. Druhá komplikace, která se nakonec ukázala být spíše výhodou, přišla od dopravce. Ten vyměnil autobus pro 45 cestujících za autobus s 52 místy a s řidičem. Tak se dostalo i na náhradníky a řidič, pan Machalický, který vždy účastníky na výlety vozí, se tentokrát nechal svést a mohl se kochat s ostatními.

V 8:00 hodin všichni nastoupili a autobus vyrazil směr Dvůr Králové. Počasí se opravdu vydařilo, na trase se neobjevily žádné překážky a tak jsme za tři hodiny i s občerstvovací pauzou dorazili na parkoviště před ZOO. Všichni/téměř/ se sešikovali k pořízení společné fotografie, pak už se zakoupily vstupenky a hurá za živočišstvem. ZOO se pro veřejnost poprvé otevřela 9. května 1946. Je zaměřena na africká zvířata – tuto specializaci prosadil v 60.

letech 20. století tehdejší ředitel Ing. Josef Vágner, CSc., který z osmi expedic do Afriky dovezl okolo 2 tisíce zvířat, především kopytníků, ale i šelem, opic a plazů. Na rozloze 60ha, kterou zahrada zabírá, je toho k vidění opravdu hodně. Kromě opic, slonů, šelem, ptáků a množství dalších zvířat, je zde největší chované stádo žiraf v zajetí a také všechny tři druhy afrických nosorožců – dvourohý, tuponosý jižní a tuponosý severní. Velkou atrakcí je jedinečné Africké safari, kde návštěvníci na trase dlouhé asi 4 km projíždějí vláčkem nebo autobusem mezi volně vypuštěnými ptáky, zebrami, antilopami a dalšími kopytníky. I většinu z nás návštěva Safari zlákala. Chvillemi to ale vypadalo, že nás zjevně dobře organizovaný gang zeber, který zatarasil cestu, nenechá odjet. Řidič

byl ale profesionál a tak se po krátké domluvě pruhovaní krasavci rozestoupili a nechali nás pokračovat. Stejnou trasu je možné projet i ve vlastním voze a se zavřenými okénky je možné vjet i mezi smečku lvů. To nabízí ZOO Dvůr Králové jako jediná v Evropě. Cestou od Safari zpět k ZOO mohli děti i dospělí vyzkoušet nástrahy lanového parku Katika Miti. Bylo to jen pro opravdu odvážné a závratí netrpící jedince. Někteří z nás, méně váhově vybavení, se nechali vyfotografovat na hřbetu neskutečně uslintaného velblouda. Výstup

na něj pomocí štafli nebyl snadný, ale stálo to za to. Moc se nám líbilo v obří ptačí voliére, kde nás kromě ptáků stavících si hnízda mile překvapil černý pták s ošklivou hlavou, ale s o to přítulnější povahou. Chovatelem nám byl představen jako Magda a nejen, že se nechala hladit, ale ještě nám udělala manikúru, a pročesala chlupy na rukách nebo vlasy. V ZOO je kromě zvířat i spousta občerstvení, ale ceny nejsou příliš lidové a zaplatíte tu vratnou zálohu i za plastový kelímek. Děti se vyřádily na několika dětských hřištích se spoustou houpaček, prolézaček nízko i vysoko nad zemí, dřevěných i plechových skulpturách zvířat, nafukovacích hopsadlech. Mohly se svést na konících i oslících, nebo na lodičkách v obřím bazénu. A podívat se na originály obrazů Zdeňka Buriana, slavného ilustrátora pravěku.

V 15:00 jsme se všichni sešli v autobusu a někteří mírně, jiní více znavení jsme vyrazili k domovu. Občerstvovací, čůrací a kouřová pauza byla na stanici rychlého občerstvení Mc (cenzurováno redakcí pro neplacenou reklamu), kde děti na dětském hřišti opět prokázaly, že k dobití energie jim stačí neskutečně krátký odpočinek. V 18:00 hod jsme dorazili do Vraňan. Výlet se zdařil, nikdo nebyl sežrán ani se neztratil, tak příště třeba Český Šternberk? Nebo Mirákulum? Nebo....?

Text a foto: Milena Chmelíková

FOTBAL TEAM A, IV. TŘÍDA, SKUPINA B

Naše družstvo v letní části sezóny prokázalo, že se i přes odchody některých hráčů dokáže vyrovnat ostatním mužstvům s početnějším a kvalitnějším kádrem. I přes nepodařený začátek po zápasech v Úzicích a Lužci se naše mužstvo rozhodlo zvednout a zabojovat. To se prokázalo při dalších dvou utkáních, kde Vraňany vyhráli po penaltových rozstřelech. Vše poté šlo už podle představ trenéra Zdeňka Martínka, který se ho snažil vytáhnout na vrchol. Jenže to by nešlo bez pořádného tréninku, na který by docházeli všichni hráči. Je však nutné říci, že většina hráčů nemůže z důvodů jako je práce, a tak se nedá nic dělat. Ke konci sezóny už výkony kolísaly a prohrávaly se zápasy s lehčími soupeři, například proti Vojkovicím. Nicméně se překvapivě vyhrávaly zápasy proti těžším soupeřům jako jsou například Chvatěruby nebo Ledčice, proti kterým mužstvo Vraňan v minulé části prohrálo s velkým skóre. I přes převládající výhry, především na domácí půdě (jediný prohraný zápas byl proti Lužci), tak se objevují i spekulace o odchodu dalších hráčů, což by už zřejmě znamenal pro A tým konec. V příštích sezónách doufáme především v příchod jak nových, tak starých známých posil (například Lukáše a Tomáše Páka), ve vyšší diváckou návštěvnost a jen a jen dobré výsledky.

Jarda Mikš

tým A, IV. třída, skupina B

datum	domácí mužstvo	hostující mužstvo	skóre	střelci gólů
11.3	SK Úzice	AFK Vraňany	1:0	
18.3	AFK Vraňany	AFK Eletis Lužec B	1:4	Martin Raichl
26.3	TJ Sokol Hostin	AFK Vraňany	3:4p	Jan Švejcar, 2x
1.4	AFK Vraňany	Vltavan Chvatěruby	2:1p	Martin Raichl
8.4	FC Postřižin	AFK Vraňany	3:4	2x Jan Švejcar,
15.4	AFK Vraňany	SK Spomyšl	4:2	2x Jan Frič, Mar
29.4	TJ Sokol Nová Ves	AFK Vraňany	1:4	2x Jan Frič, Mar
6.5	AFK Vraňany	Sokol Všetaty B	2:1	2x Jan Frič
14.5	FK Kralupy 1091 B	AFK Vraňany	7:1	Martin Raichl
20.5	AFK Vraňany	Sokol Ledčice	2:0	Martin Raichl, V
28.5	SK Vojkovice B	AFK Vraňany	6:2	Jan Frič, Martin
3.6	AFK Vraňany	TJ Sokol Dolany B	6:1	2x Petr Ruszo, 2

Okresní přebor mladších žáků, skupina B

datum	domácí mužstvo	hostující mužstvo	skóre	střelci gólů
1.4	AFK Vraňany	STM Botařovo Hořin	7:2	4x Daniel Dyrn
8.4	STM Liběchov/Vehlovice	AFK Vraňany	5:4	2x Daniel Dyrn
22.4	FK Pšovka B	AFK Vraňany	2:2	2x Daniel Dyrn
6.5	AFK Vraňany	Čechie Kralupy	6:5	6x Daniel Dyrn
13.5	AFK Vraňany	FK Kralupy 1901	2:2	2x Daniel Dyrn
21.5	Horní Počaply	AFK Vraňany	2:12	David Zoreník, 2

Martin Raichl

2x Martin Raichl
Martin Raichl, Jan Švejcar
Martin Raichl, Pavel Oračko

vojta Tomek
Raichl
x Jan Frič, Jan Švejcar, Lukáš Březina

k, 3x Dominik Oudes
k, 2x Josef Hradec

k
k
k

2x Marek Porteleki, 3x Josef Hradec, 4x Aleš Páko, Daniel Dyrnyk, Matěj Ruszo

FOTBAL, MLADŠÍ ŽÁCI (U-13)

V soutěžním ročníku okresního přeboru 2016/2017 hrálo celkem 18 družstev rozdělených do dvou skupin po devíti účastnících. V naší skupině B jsme skončili na čtvrtém místě se šesti vítěznými, dvěma nerozhodnými a pěti prohranými zápasy. Skóre bylo 70 : 67 a získali jsme 20 bodů. Nejlepším střelcem byl Dan Dyrnyk, který vstřelil 41 branek.

Zklamali jsme v baráži proti čtvrtému ze skupiny A – TJ Záryby. Obě utkání jsme prohráli (2:8 a 0:4) a celkově skončili v okresním přeboru na osmém místě.

Jaroslav Slavík

Soutěžní sobota byla vyhlášena s heslem "není důležité vyhrát, ale zúčastnit se". Zájem byl zpočátku velký, později však měkčí oddíly svou účast odhlásily s výmluvou na předpovídanou nepřízeň počasí. Špatná předpověď se naštěstí nenaplnila. Počáteční nadšení místních hráčů a organizátorů trochu zchladil starosta, když jako cenu přinesl krásný nohejbalový míč, který ale domácím zakázal nechat si jen tak. Povinnost byla dát ho jako cenu. Zároveň nám řekl, "že by byl rád, kdyby míč zůstal doma a neodcestoval z Vraňan". S tímto zapeklitým problémem jsme si však jednoduše poradili. V průběhu zápasu byl balón označen jako cena útěchy za poslední místo a mise našeho týmu byla rázem hladce splněna. Domácí bojovali o svou cenu jako o život. Sokolci předváděli vypracované svaly a čaknorisovskou pružnost svých těl. Dokonce i der wunderbarer Eddie dokázal při hře své tělo rozvlnit do téměř baletních kreací. U mnohých hráčů jsme obdivovali i špičkové soustředění na míč, včetně jemné práce s jazykem. Soutěžícím nadšeně fandily děti, ženy vlastní i cizí, někdy i celé rodiny. A výsledky? První místo vyhráli sokoláci, druhé staříci z Veltrus, třetí místo pupkáči ze Spomyšle, čtvrté Danovi mladoši, páté vraňanský zabijáci a nejkrásnější poslední s hodnotnou cenou team nemocných plešounů.

Jediná drobnost, která by se dala turnaji vytknout, je, že ani jeden hráč neuměl balon směřem přes hráz do kanálu, tudíž nemohlo být vymáháno výkupné v podobě soudku piva.

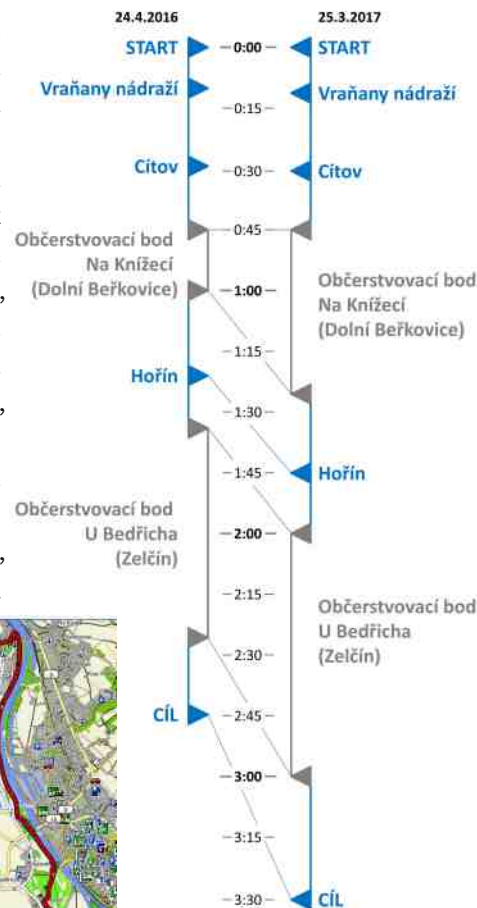
[Záznam události byl zrekonstruován na základě útržkovitých vzpomínek přeživších účastníků.](#)

PRVNÍ JARNÍ CYKLOTOLKA

25. BŘEZNA

Tým pracovníků našeho analytického ústavu se podrobně věnoval zhodnocení výkonnosti našeho cyklistického oddílu. Pro svou první letošní cyklotoučku naši borci zvolili totožnou trasu jako vloni. Prvními fakty hodnými srovnání byly klimatické podmínky. Jak si jistě pamatujete ze zpravodaje 2/16, počasí loni našim borcům nepřálo, teplota nepřekročila 10 stupňů, bylo zamračeno a mrholilo až pršelo. Zásadním krizovým okamžikem loňské cyklotoučky byl nefunkční občerstvovací bod v Dolních Beřkovicích. A zde již nastává okamžik pro porovnání výkonů. Z grafu na pravé straně je zřejmé, že nepřízeň počasí jízdní výkony našich borců zásadně neovlivnila. Počítáno do okamžiku startu, časy dosahované v průjezdních bodech se zásadně neliší. Trvalo celých patnáct minut, než se peloton vyrovnal s onou krizí v D. Beřkovicích a opět dosáhl motivace dostatečné pro přesun k dalšímu občerstvovacímu bodu, plánovanému v Zelčíně. V roce 2017 pak můžeme vidět, zřejmě díky teplému počasí, že peloton se v Beřkovicích občerstvoval celých 40 minut. S potěšením musíme konstatovat, že délka pauzy (a pravděpodobně i objem zkonsumovaných nápojů) měla pramalý vliv na jejich další cestovní výkony, přesun do Zelčina jim trval téměř stejnou dobu. Zásadní změna zřejmě nastala v Zelčíně, zde můžeme pozorovat rozdíly, na první pohled nikoliv zásadní, ovšem domníváme se, že pro další přesun významné - v roce 2016 zde borci strávili 46 minut, v roce 2017 pak 54 minut. Nechceme tento rozdíl svádit na hbitost obsluhy. Z pohledu porovnání výkonů za klíčovou fází naši analytici považují závěrečný přesun na výchozí bod ve Vraňanech - zatímco loni na něj potřebovali pouhých 22 minut, letos 33, což je nárůst o 50% ! Inu uvidíme, jak si povedou v dalších cyklovýletech

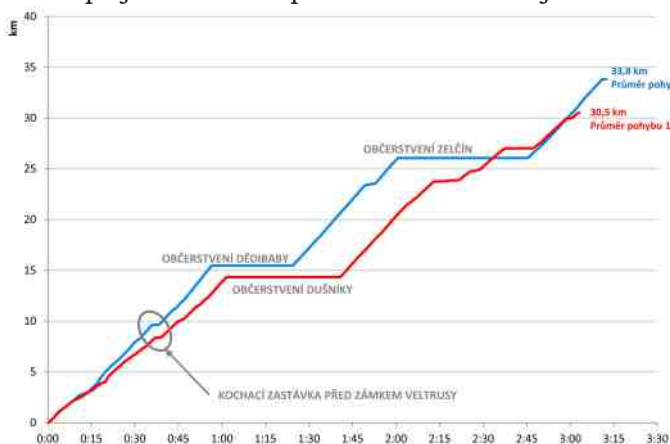

CYKLOTOLKA #2 - PŘES VELTRUSKÝ PARK

9. DUBNA

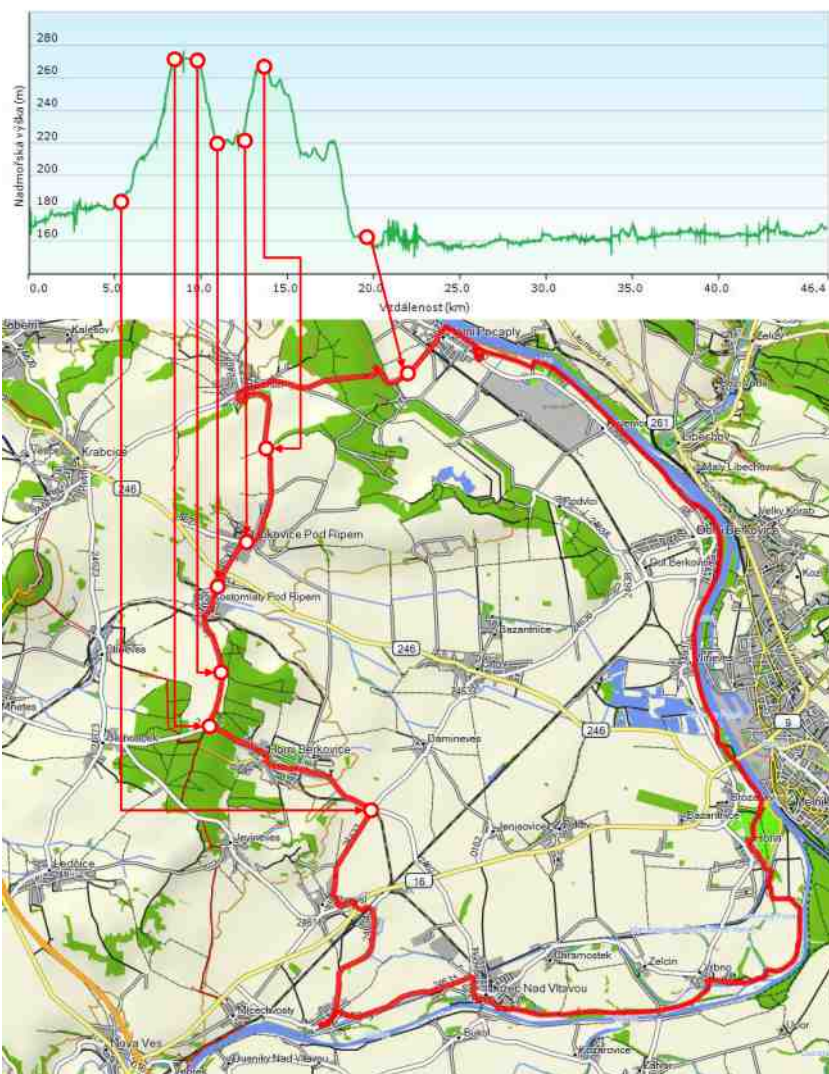
Poklidná trasa, která se vyhýbá hlavním silničním tahům v trase Mlčechvosty - Vepřek - Nové a Staré Ouholice, Mlčechvosty - Vepřek a Staré Ouholice se nám cyklisté pohybovali v místním náročném terénu orientaci, zabloudili a přes několik různých trasami. K opětovnému spojení celého Veltrusy - po pravém břehu přes Všestudy, Dušníky, pelotonu došlo až na starém mostě v Nelahozevsi, kde Dědibaby, Bukol, Kozárovice až do Zálezlic - zde po všichni počkali až přijede poslední účastník a pak se trubním mostě přes vodu na "naš" břeh a pak už přes teprve vydali dál. Lužec zpět domů. Při srovnání tras konstatujeme, že loni cyklisté nelenili a skočili si ještě nasbírat pár bonusových litrokilometrů u Mlčechvost značně natáhl, a následně došlo do Zelčina. Zda-li bylo důvodem horké počasí si bohužel k nepříjemné komplikaci. Někteří jedinci ztratili nikdo nevybavuje.

Při srovnání tras konstatujeme, že loni cyklisté nelenili a skočili si ještě nasbírat pár bonusových litrokilometrů do Zelčina. Zda-li bylo důvodem horké počasí si bohužel nikdo nevybavuje.

CYKLOTOLKA #3 - PŘES DVA KOPEČKY

29. DUBNA

Nejprve bychom rádi konstatovali, že tým pracovníků našeho analytického ústavu přidruženého k obecnímu úřadu Vraňany, konečně v analýze výkonů našich cyklotolaků našel své životní poslání.

Analýzu tohoto výletu jsme přizpůsobili názvu výletu - prvním kopečkem je stoupání přes Horní Beřkovice, a to zhruba 100 výškových metrů. Po odbočení na Kostomlaty následuje krátká vrcholová rovinka s výhledem na Říp a po ní sklesání na cca 220 m.n.m. Po přetnutí silnice II/2016 nastupuje mezi Libkovicemi a Bechlínem druhé stoupání s převýšením cca 50 metrů.

Při klesání serpentinami na Dolní Počaply nejodvážnější jedinci překračují rychlost 40 km/h, navigace dokonce udává rekord 56 km/h, kterému můžeme, ale nemusíme věřit - rychlost se počítá mezi dvěma body záznamu trasy, pokud přístroj v lese ztrácí signál a tedy i přesnost a dojde k tzv. součtu chyb (tedy díky chybě v měření pozic bodů je vypočtená vzdálenost mezi body větší než skutečná), dopočtená rychlost nemusí odpovídat realitě. Díky takové chybě přístroje například letos naši borci dosáhli při pauze na občerstvení rychlosti 831 km/h.

I přes tyto odchylky jsou výkony našich cyklistů velmi vyrovnané, na této trase v délce cca 43 km, dosahují průměru pohybu 14 km/h v 2016 a 16 km/h v roce 2017. Tento výlet trvá zhruba 3 a půl hodiny.

FINÁLE ŠIPKAŘSKÉHO TURNAJE POVLTAVSKÁ FORMULE

17. ČERVNA

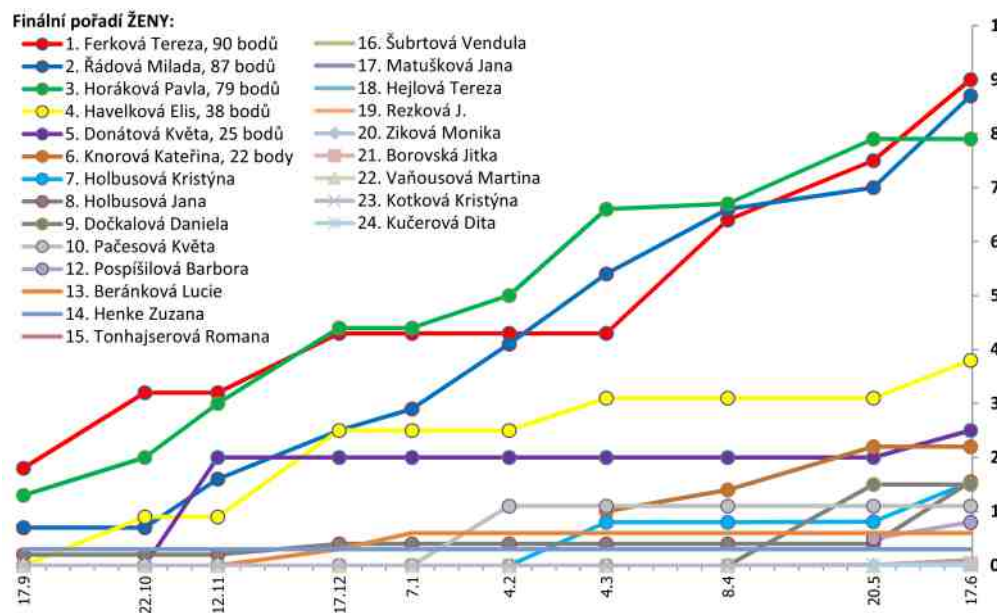
V sobotu 17. června se konalo velké finále, čímž byla též ukončena sezóna 10-ti turnajů ročníku 2016/2017. Celkem se zúčastnilo 46 mužů, 23 žen a 20 týmů.

Mezi ženami zvítězila Tereza Ferková, těsně následovaní Miladou Řádovou. Na třetím místě se umístila Pavla Horáková.

Mírnou komplikací zápasu byl zákaz kouření, který v hráče v mezičase vyháněl doplňovat hladinu nikotinu ven před

Finální pořadí ŽENY:

- 1. Ferková Tereza, 90 bodů
- 2. Řádová Milada, 87 bodů
- 3. Horáková Pavla, 79 bodů
- 4. Havelková Elis, 38 bodů
- 5. Donátová Květa, 25 bodů
- 6. Knorová Kateřina, 22 body
- 7. Holbusová Kristýna
- 8. Holbusová Jana
- 9. Dočkalová Daniela
- 10. Pačesová Květa
- 11. Pospíšilová Barbora
- 12. Beránková Lucie
- 13. Henke Zuzana
- 14. Tonhajserová Romana
- 15. Šubrtová Vendula
- 16. Matušková Jana
- 17. Hejlová Tereza
- 18. Rezková J.
- 19. Zíková Monika
- 20. Borovská Jitka
- 21. Vaňousová Martina
- 22. Kotková Kristýna
- 23. Kučerová Dita
- 24.

krčmu, pak je občas bylo obtížné nahnat zpět k bedně, případně ke slavnostnímu vyhlášení výsledků.

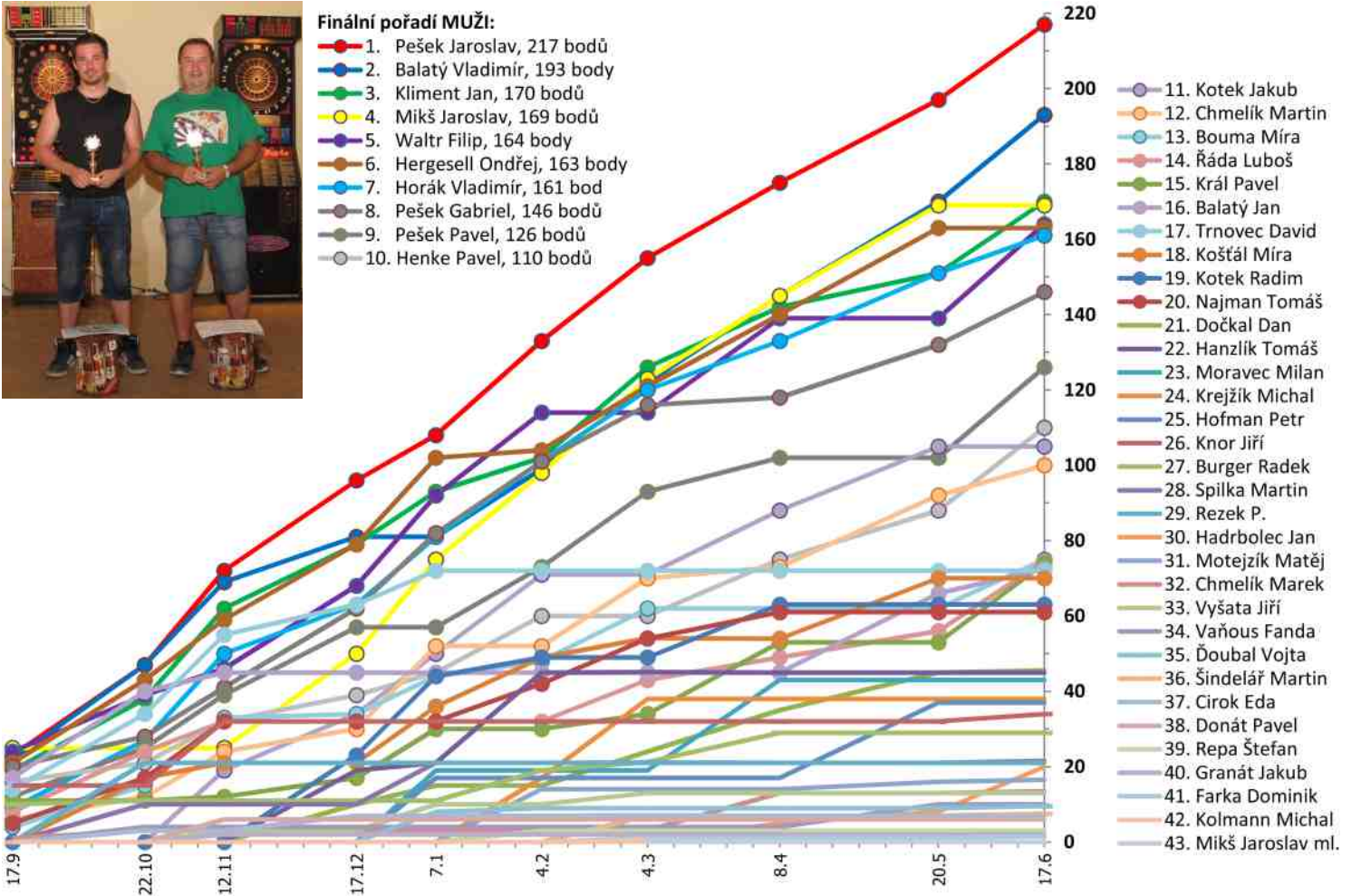
Poměrně náročné a zdlouhavé vyhodnocení celé rozsáhlé soutěže bohužel vypudilo některé hráče k domovu a ti se pak již nezúčastnili závěrečného ceremoniálu.

Finální pořadí MUŽI:

1. Pešek Jaroslav, 217 bodů
2. Balatý Vladimír, 193 bodů
3. Kliment Jan, 170 bodů
4. Mikš Jaroslav, 169 bodů
5. Waltr Filip, 164 body
6. Hergesell Ondřej, 163 body
7. Horák Vladimír, 161 bod
8. Pešek Gabriel, 146 bodů
9. Pešek Pavel, 126 bodů
10. Henke Pavel, 110 bodů

Pro jistotu dodáváme, že na grafech vidíte postupný zisk bodů v jednotlivých kolech soutěže. U mužů je první místo jasné - s nepřekonatelným náskokem zvítězil Jaroslav Pešek, kterému také pomohlo, že Jarda Mikš a Filip Waltr vynechali dva závody a nyní ho již nemohli ohrožit. Můžeme se domnívat, že i Ondřej Hergesell přišel o třetí místo díky neúčasti v závěrečném kole. V týmech tento rok kralovali Jarda Pešek a Gabriel a to už od listopadového kola, kdy se do čela soutěže týmu dostali a tuto pozici už si nenechali vzít. Tento již pátý ročník měl nejpočetnější zastoupení ve všech kategoriích v dosavadní historii naší soutěže. Děkujeme organizátorům za perfektní práci a hráčům za jejich soutěživost. Děkujeme obci Vraňany a krčmě Old Kent Svijany za podporu a ceny pro vítěze.

Finální pořadí TÝMY:

1. Rychlé šípky (Jarda Pešek + Gabriel Pešek), 363 body
2. Něco tam dej (Honza Balatý + Filip Waltr + Vláďa Balatý), 308 bodů
3. Neřádi (Ondra Hergesell + Luboš Řáda + Milada Řádová), 262 body
4. Střelci (Honza Kliment + Tomáš Najman), 261 bod
5. Horáci (Pavla Horáková + Vláďa Horák), 239 bodů
6. Fousatá Hovada (Pavel Pešek + Pavel Král + Martin Spilka), 210 bodů
7. Chmelíci (Martin Chmelík + Tereza Ferková + Marek Chmelík), 193 body
8. MB Sport (Míra Bůma + Radek Burgr + Elis Havelková), 127 bodů
9. Ksichtíci (Pavel Henke + Zuzana Henke + Jana Holbusová), 113 bodů
10. Mercedes (Radim Kotek + Milan Moravec + Kristýna Kotková), 106 bodů
11. Svijany (Jakub Kotek + Květa Pačesová), 82 body
12. Kralupáci (Míra Košťál + Martin Menšík + Michal Krejčík), 75 bodů
13. Hanzlíci (Tomáš Hanzlík + Radana Adamová), 53 body
14. Kondor Team (Petr Hofman + Dan Dočkal), 52 body
15. Donáti (Květa Donátová + Pavel Donát), 26 bodů
16. Raketáři (Vojta Ďoubal + Mates Motejížik), 23 body
17. Rezci (J. Rezková + P. Rezek), 21 bod
18. Rozmetadla (Daniela Dočkalová + Jiří Vyšata), 13 bodů
19. Šroťáci (David Trnovec + L. Gurtler + Lucie Beránková), 9 bodů
20. Fandové (Martina Vaňousová + Fanda Vaňous), 4 body

JAK JSME ŠLI DO PRČIC(E)

20. KVĚTNA

Původní nápad, zúčastnit se letošního ročníku Pochodu Praha - Prčice, padl, jak jinak než v hospodě :D

Bylo to v pivovaru v Lobči při Masopustu a byli jsme čtyři. Jenomže, jak už to bývá, Češi jsou strašně ukecaní a každý z nás se někde pochlubil tím šíleným nápadem, takže se začali nabalovat další zájemci. Týden před pochodem už nás bylo 15. Počítala jsem s tím, že tak polovina lidí si to na poslední chvíli rozmyslí, ale když se nás, v den D, sešlo na Hlavním nádraží v Praze dvanáct (plus dva pejsci), sama jsem tomu nechtěla věřit. A to jsem ještě netušila, že se k nám v Sedlčanech přidají další čtyři pochodníci. Sraz u knihkupectví se povedl, i když nás někdo převezl, měli jsme se sejít u "Neo Luxoru" a on ho někdo přejmenoval na "Palladium" :D. Společně jsme se tedy vydali na nástupiště k vlaku a když jsme viděli ty davy lidí, kteří měli stejný nápad jako my, vyhlásili jsme taktiku "hrrr do vlaku a obsadit klidně i uličku". Zadařilo se a to dokonce tak, že se pánové ukázali jako gentlemani, dámám našli volné kupé a sami se poskládali do chodbičky.

Ve vlaku proběhlo seznámení všech zúčastněných a jmenování skupiny "Žlutým týmem", všichni dostali žlutou pentli k uvázání na libovolné viditelné místo, abychom se v davu poznali a seznámení jsme zapili lahodným mokem zvaným medovina. Společně jsme předem vybrali 30 km dlouhou "Robinovu trasu" ze Sedlčan, takže nás čekal ještě v Olbramovicích přestup do jiného vlaku. České dráhy ten den posílily spoje, ale když jsme ten vlak spatřili, někteří z nás se rozplakali, smíchy :D. Byl to čtyřvagónový motoráček, nicméně se podařilo, a všech cca 500 lidí se do něj vešlo a dokonce se i rozjel. Po dojetí do Sedlčan jsme se vydali na start v místním gymnáziu. Tam jsme všichni zaplatili startovné 40,- Kč, obdrželi mapu s instrukcemi

a vyrazili směr Prčice. Trasa vedla hned od začátku terénem... do kopce...z kopce...do kopce... zhruba na pátém km pronesl Šubrták památnou větu: "Ten Robin, co tu trasu vymyslel, PŘEŽIL?" :D Asi po dalších třech kilometrech přišel první kontrolní bod, takzvaný "punkt", a s ním první stánek s občerstvením. Takže jsme si dali první zasloužené pivo a po malé pauze jsme pokračovali dál. V té době už dva členové týmu byli někde před námi, ale zbytek se držel více méně pohromadě. Takto jsme došli až k další občerstvovací zastávce, u které jsem se odtrhla já s další slečnou a nejmenším členem, čivaváčkem Emilem. Samozřejmě jsme byli s ostatními stále ve spojení, mobilní telefony jsou vynález. :D

Cesta nám ubíhala příjemně a asi v polovině trasy jsme potkaly ty první dva uprchlíky. Společně s nimi jsme pokračovaly dál a i přes dvě občerstvovací a odpočívací přestávky jsme nakonec vytouženého cíle dosáhli z celého týmu jako první. Provokativně jsme jim poslali MMS s "botičkou" a usadili se v Hospodě U škrpálu. Ovšem zbytek týmu se nenechal zahanbit a během asi třičtvrté hodiny se po menších skupinkách dostavili i všichni ostatní. Potom

jsme se bohužel zase rozdělili, protože někteří potřebovali odjet dříve, aby se dostali do svých domovů. Zbylo nás osm. Společně jsme odjeli speciálním autobusem z Prčice do Heřmaniček, kde ten den mimořádně zastavovaly rychlíky ČD. Při pohledu na davy lidí na nádraží jsme na chvíli zapochybovali jestli se ještě ten den dostaneme domů, ale české vlaky jsou asi nafukovací, takže jsme se opět vešli a šťastně dojeli až do Prahy, kde se naše cesty už definitivně rozdělily. Cestu jsme přežili všichni, včetně obou čtyřnohých kamarádů, a většina se nechala slyšet, že si pochod příští rok zopakujeme. Už vymýšlím jinou trasu. ;)

Zapsala: Petra Hanušová, foto: Pavel Donát ml.

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

5. DUBNA

Po úvodních formalitách bylo projednáno:

SMLOUVA O DÍLO NA ZPRACOVÁNÍ PROJEKTOVÉ DOKUMENTACE**DOMOVNÍCH ROZVODŮ RD S NÁPOJENÍM NA KANALIZACI MLČECHVOSTY**

Zastupitelstvo obce schválilo smlouvu na zpracování projektové dokumentace domovních rozvodů RD s napojením na kanalizaci v Mlčechvostech s firmou INPREST, spol. s r.o. Cena za jedno vyhotovení PD je 3.750,-Kč bez DPH, 4.537,50 Kč s DPH, část si budou vlastníci nemovitostí platit sami.

VÝŠE PŘÍSPĚVKU MAJITELŮ NEMOVITOSTÍ NA ZPRACOVÁNÍ PROJEKTOVÉ DOKUMENTACE DOMOVNÍCH ROZVODŮ KANALIZACE MLČECHVOSTY

Zastupitelstvo obce schválilo příspěvek majitelů nemovitostí na zpracování projektové dokumentace ve výši 2.000,-Kč.

ÚČETNÍ ZÁVĚRKA OBCE VRAŇANY ZA ROK 2017

Zastupitelstvo obce schválilo účetní závěrku obce Vraňany za rok 2016 bez výhrad. Účetní závěrka je pro zájemce k nahlédnutí na úřadě.

ZÁVĚREČNÝ ÚČET OBCE VRAŇANY ZA ROK 2016

Zastupitelstvo obce schválilo závěrečný účet obce Vraňany za rok 2016 bez výhrad.

ÚČETNÍ ZÁVĚRKA ZŠ VRAŇANY ZA ROK 2016

Zastupitelstvo obce schválilo účetní závěrku ZŠ Vraňany za rok 2016. ZŠ hospodařila s provozními výdaji ve výši 1 153 853,51 Kč, výsledek hospodaření je s přebytkem 26.803,43 Kč

ÚČETNÍ ZÁVĚRKA MŠ VRAŇANY ZA ROK 2016

Zastupitelstvo obce schválilo účetní závěrku MŠ Vraňany za rok 2016. MŠ hospodařila s provozními výdaji ve výši 205 318,06, výsledek hospodaření je s přebytkem 18,06 Kč

PŘEVOD PROSTŘEDKŮ ZŠ A MŠ DO REZERVNÍHO FONDU A FONDŮ ODMĚN

Zastupitelstvo obce schválilo převod zlepšeného hospodářského výsledku ZŠ, a to 20.000,- Kč do rezervního fondu a 6.803,43 do fondu odměn, dále schválilo převod zlepšeného hospodářského výsledku MŠ, a to 18,06 Kč do rezervního fondu.

SMLOUVA NA PRODEJ POZEMKU P.Č. 79/37 A ČÁSTI P.Č. 629 V K.Ú. VRAŇANY

Jedná se o pozemek okolo nových kabin AFK a pozemek na kterém se pro kabiny nachází žumpa. Záměr na prodej pozemků byl vyvěšen od 19. 9. 2016 do 4. 10. 2016. Nikdo jiný neprojevil o tyto pozemky zájem, jen AFK Vraňany. Cena za m² pozemku je 50,- Kč.

Předsedající dal možnost přítomným se k tomuto vyjádřit. Nikdo s přítomných neměl připomínek. Zastupitelstvo obce schválilo prodej nově vytyčených pozemků p. č. 79/44 díl A a p.č. 79/44 díl B. Zastupitelstvo také schválilo smlouvu na prodej těchto pozemků AFK Vraňany

ZPRÁVA O ČINNOSTI VÝBORŮ

Předsedající předal postupně slovo členům výborů, kteří seznámili přítomné s činností výborů kontrolního, finančního a SPOZ. Paní Jiřina Fialová požádala předsedu finančního výboru p. Jaromíra Košťála, aby svolal finanční výbor. Zastupitelstvo obce vzalo vědomí zprávy jednotlivých výborů a SPOZ.

STŘEDNĚDOBÝ VÝHLED ROZPOČTU OBCE VRAŇANY

Předsedající seznámil přítomné se střednědobým výhledem rozpočtu obce na roky 2018 a 2019 a dal přítomným možnost se k tomuto vyjádřit. Nikdo s přítomných neměl připomínek. Zastupitelstvo obce schválilo střednědobý výhled rozpočtu obce Vraňany na roky 2018 a 2019.

ZÁMĚR VÝMĚNY POZEMKU Č.P. 242 V K.Ú. VRAŇANY

Jde o pozemek před několika nemovitostmi ve Vraňanech, který musí vlastníci těchto nemovitostí přejíždět při vstupu na své pozemky. K nevhodnému vytyčení došlo zřejmě při digitalizaci. Majitelka žádá o výměnu za pozemek travní plocha „v jáhlovce“. Předsedající dal možnost přítomným se k tomuto vyjádřit. Zastupitel Jan Deršák požádal o upřesnění polohy vyměňovaných pozemků. Předsedající mu předal výřez z mapy, se zakreslením zmíněných pozemků. Nikdo další neměl žádný dotaz. Zastupitelstvo schválilo záměr výměny pozemku p.č. 242 v k.ú. Vraňany.

V ČÁSTI PROGRAMU "RŮZNÉ" BYLY PROJEDNÁNY TYTO BODY:

- Rekonstrukce cesty „k nadjezdu“ začala v pondělí 3. dubna 2017.
- K chodníku ve Vraňanech nádraží byla podána žádost o stavební povolení.
- Žádost o podání krajských dotací. Předsedající seznámil přítomné s možností krajských dotací, které by byly čerpány prioritně na kanalizaci v Mlčechvostech a na chodník ve Vraňanech nádraží. Zastupitelstvo obce schválilo podání žádostí o dotace z Krajského úřadu Středočeského kraje.

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

17. KVĚTNA

Po úvodních formalitách bylo projednáno:

SCHVÁLENÍ SMLOUVY O BUDOUCÍM VKLADU NOVĚ BUDOVANÉ ČÁSTI VODOVODU A KANALIZACE DO VKM A.S.

Předsedající seznámil přítomné se smlouvou o budoucím vkladu a vysvětlil, že se jedná o část nového řádu vodovodu a kanalizace, která je nutná k napojení nemovitosti manželů Jankových. Dále konstatoval, že zastupitelé měli návrh smlouvy k dispozici, pro případné návrhy změn. Předsedající dal možnost přítomným se k tomuto vyjádřit. Nikdo z přítomných neměl připomínek. Zastupitelstvo obce schválilo smlouvu o budoucím vkladu části vodovodu a kanalizace do VKM a.s.

VÝBĚR ZHOTOVITELE NA DEMOLICI DOMU Č.P. 15 VE VRAŇANECH

Předsedající oznámil, že po pověření k zajištění dodavatele na tuto akci oslovil pana Jiřího Skokana a firmu KVD plus. Pan Skokan nabídl cenu „kolem 300.000,- Kč bez DPH“ za demolici a odvoz stavební sutě. Firma KVD plus nabídla cenu 315.950,- Kč bez DPH včetně dorovnání terénu dle přání objednatele a včetně dodávky vody jako ochrany proti prašnosti. Předsedající navrhuje výběr firmy KVD plus, zejména kvůli recyklaci odvezeného materiálu a tím nižší zátěži pro životní prostředí. Předsedající dal možnost přítomným se k tomuto vyjádřit. Nikdo z přítomných neměl připomínek. Zastupitelstvo obce schválilo společnost KVD plus jako zhotovitele demolice domu č.p. 15 ve Vraňanech formou objednávky.

VÝBĚR DELEGÁTA NA ŘÁDNOU VALNOU HROMADU VKM A.S.

Předsedající vyzval zastupitelé k podání návrhu na delegáta, jednohlasně byl navržený starosta Martin Chmelík. Zastupitelstvo obce schválilo starostu Martina Chmelíka jako delegáta na řádnou valnou hromadu akciové společnosti Vodárny Kladno – Mělník a.s.

PODÁNÍ ŽÁDOSTI O DOTACI NA REVITALIZACI OBECNÍHO RYBNÍKA Z FONDU MZE

Předsedající seznámil přítomné s možností podání žádosti o dotaci na revitalizaci rybníka z MZe, program 129 290 „Podpora opatření na drobných vodních tocích a malých vodních nádržích“. Výše podpory je až 80% oprávněných výdajů. Zastupitelstvo obce schválilo podání žádosti o dotaci z MZe na revitalizaci obecního rybníka.

CENA STOČNÉHO VE VRAŇANECH-NÁDRAŽÍ

Předsedající seznámil přítomné s cenou stočného účtovanou obcí Spomyšl v lokalitě Vraňany-nádraží, tj. 37,12 Kč. Návrh výše stočného účtované obcí je 39,68 Kč (stejná cena jako v ostatních částech obce). Zastupitelstvo obce schválilo cenu stočného v lokalitě Vraňany-nádraží ve výši 39,68 Kč.

VÝBĚR DODAVATELE NA REKONSTRUKCI ROZVODU VODY V BUDOVÁCH ZŠ

Osloven byl pan Marek Sedlák z Dolních Beřkovic, který nabídl, že tuto rekonstrukci stavebně zajistí. Akci navrhuje z časových důvodů rozdělit na tři etapy a to:

- Rekonstrukce vodovodní přípojky v ceně 72.340,-Kč (již byla realizována v červnu)

- Rekonstrukce rozvodu vody ve škole v ceně 218.445,-Kč bude realizována cca v červenci

- Rekonstrukce rozvodu vody v kuchyni 157.975,-Kč bude realizována cca v srpnu.

Celková cena byla odhadnuta na 448.760,-Kč. Zastupitelstvo obce schválilo výběr dodavatele na rekonstrukci rozvodů vody v budovách ZŠ pana Marka Sedláka z Dolních Beřkovic. Zakázka bude realizována formou přímé objednávky v souladu se Směrnicí obce Vraňany o zadávání veřejných zakázek malého rozsahu článek III. odst. 2b.

VÝMĚNA POZEMKU 242 K.Ú. VRAŇANY

Předsedající seznámil přítomné s návrhem na výměnu pozemku č.242 k.ú.Vraňany, ostatní plocha, vlastník obec Vraňany, za pozemek č.443/18 v k.ú. Vraňany, veřejná zeleň podél silnice přiléhající ke vchodům dalších RD, vlastník Mgr. Oldřiška Zychová. Zastupitelstvo obce schválilo výměnu pozemku č.242 za pozemek 443/18, oba v k.ú. Vraňany a zároveň smlouvu na tuto výměnu.

ŽÁDOST O DOTACI PRO SPOLEK MOŠNA

Nově založený divadelní ochotnický spolek Mošna požádal o podporu formou neinvestiční dotace ve výši 20.000,-Kč. Zastupitelstvo obce schválilo neinvestiční dotaci Spolku Mošna ve výši 20.000,-Kč

ZÁMĚR PRODEJE ČÁSTI POZEMKU 93/19 K.Ú. MLĚCHVOSTY

Předsedající seznámil přítomné se žádostí o odkoupení části pozemku ve výměře 2 m². Zastupitelstvo obce Vraňany schválilo záměr prodeje části pozemku č. 93/19 v k.ú. Mlěchvosty o výměře 2 m².

ROZPOČTOVÉ OPATŘENÍ Č.4

Předsedající seznámil přítomné s obsahem rozpočtového opatření - jedná se o převod zisku obce za rok 2016 do rozpočtu pro rok 2017. Zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 4.

V ČÁSTI PROGRAMU "RÚZNÉ" BYLY PROJEDNÁNY TYTO BODY:

- Zastupitelka Kristýna Rabinčáková sdělila zastupitelům svůj úmysl vzdát se odměny, která dle vyhlášky ji za funkci zastupitelky obce a členky Finančního výboru náleží. Zastupitelstvo obce schvaluje odměnu 0,-Kč zastupitelce sl. Kristýně Rabinčákové s účinností od 1. 8. 2017.

- Předsedající navrhl, aby, tak jako každý rok, jsme vybrali nějaký projekt, který finančně podpoříme z rozpočtu obce, a navrhl částku 5.000,-Kč věnovat na projekt „Mobilní hospic Knížete Václava“. Zastupitelstvo obce souhlasí s přidělením finanční částky ve výši 5.000,-Kč na projekt „Mobilní hospic Knížete Václava“.

PROJEKTOVÝ ZÁSOBNÍK

Opět vám přinášíme stav a vývoj důležitých rozvojových aktivit.

Připravované a běžící projekty:

Projekt	Stav	Poznámka:
Kanalizace Mlčechvosty		Staveniště předáno, zahájení prací na přelomu VI/VII.2017
Revitalizace zahrady ZŠ		Projekt hotov, čekáme na peníze
Revitalizace obecního rybníka		Pokračuje stavební řízení
Chodník Vraňany-nádraží		SŽDC odpověděla, pokračuje stavební řízení
Rekonstrukce střechy ZŠ		Probíhá povolovací proces
Rekonstrukce vodovodních rozvodů ZŠ		Zahájení prací
Zabezpečení železničního podjezdu u zastávky ML		Návrh řešení a příprava podkladů k prvním jednáním
Nové webové stránky obce		Návrh nové struktury

Rekonstrukce ulice k nadjezdu již byla dokončena a předána zpět do užívání.

Kanalizace v Mlčechvostech

bylo zhotoviteli již předáno staveniště. Se SFŽP jsme ještě museli dořešit některé formality a doložit doplňující data a podklady. Aktuálně očekáváme zahájení prací na začátku července.

Pro revitalizaci zahrady ZŠ stále hledáme vhodný zdroj financování.

Pro revitalizaci rybníka pokračuje povolovací proces, průběžně dokládáme požadované dokumenty, zároveň hledáme zdroj financování mimo rozpočet obce.

Ohledně **stavby chodníku ve Vraňanech nádraží** byly doplněny všechny požadované podklady a zažádáno o stavební povolení. **Stavební povolení bylo vydáno**, realizaci očekáváme na jaře 2018.

Pro rekonstrukci střechy ZŠ stále běží povolovací proces. Rekonstrukce vodovodních rozvodů ve škole již byla zahájena, proběhla oprava vodovodní přípojky. Během školních prázdnin, a to v průběhu července budou rekonstruovány rozvody v kuchyni, následně v srpnu pak v budově školy.

Zahájili jsme sběr podnětů a námětů k vyřešení nevyhovující **dopravně bezpečnostní situace v podjezdu** pod železniční tratí u zastávky Mlčechvosty.

ideový návrh

studie proveditelnosti

geodetické zaměření a podklady pro projekt

zpracování projektové dokumentace

povolovací procesy (např. stavební povolení)

zajištění financování

realizace

Před zahájením oficiálních jednání s příslušnými úřady i s případnými realizačními firmami chceme získat dostatek podkladů k jednotlivým variantám řešení - od pasivních prvků v podobě vodorovného či svislého dopravního značení, případně osvětlení nejvíce rizikových úseků, až po aktivní řízení dopravy.

Připravili jsme i **průzkum hustoty silničního provozu ve VRN** s účelem zjištění hustoty silničního provozu. Takový pěkně provedený průzkum dopravy ve Vraňanech-nádraží je nutný k podklad dalšímu jednání s poskytovateli dotací, kde může být důležitým argumentem k žádosti o dotaci na opravu, úpravu či rekonstrukci vozovky a chodníků.

Dále jsme zahájili práce na **změně našich webových stránek**. Stávající nejsou dostatečně dynamické, nelze na nich nalézt popis ani fotodokumentaci z proběhlých akcí. Těž nejsou snadno dostupné klíčové dokumenty obce. Vzhledem k tomu, že umístění aktuálního obsahu na webové stránky povede k duplicitě informací (web a zpravodaj), brzy se na vás obrátíme s dotazníkem, abychom zjistili vaše preference a následně odpovídajícím způsobem upravili kanály, kterými vám obec poskytuje důležité, ale i zajímavé informace.

VÝROČÍ, NAROZENÍ A ÚMRTÍ

Dne 4. května se narodila Annelie Seeger.

Dne 3. června si v zahradách Mělnické radnice řekli své ano Gabriel Brincko a Lenka Pešková z Vraňan.

Dne 16. června byli oddáni Ondřej Huml, rozený Markalous z Kelských vinic, a Marcela Havlíčková z Vraňan. Svě ano si řekli v Tuhani u Mělníka. Manželé se domluvili na společném příjmení Markalous, Markalousová.

DEMOGRAFICKÝ NÁHLED DO ROKU 1877

Malé nahlédnutí do života obce Vraňany a Mlčechvosty z let 1876 a 1877 prostřednictvím matričních knih pokřtěných oddaných a zemřelých osob vedených příslušnými farními úřady. Rok 1876 u narozených v obci Vraňany jsem volil proto, poněvadž matrika pokřtěných osob z Vraňan z roku 1877 končí již březnem, další matriční kniha se v současnosti nachází na Městském úřadě Mělník. Není přístupná na webových stránkách Státního oblastního archivu v Praze, odkud jsem čerpal tyto údaje. U narozených osob jistě překvapí počet, ale určitě polovina tehdy narozených dětí umírala v dětském věku. U oddaných osob je věk, kdy se rozhodli vstoupit do stavu manželského okolo 25 let, vdovou či vdovcem se mohl stát člověk okolo 40 let. Čas uzavírání sňatků byl směřován na začátek a konec roku nebo po skončení polních prací, kdy byl čas na společenské veselí. U zemřelých osob, většina jsou to malé děti. Kolik rodinných tragédií se v tehdejších rodinách odehrálo, kolikrát se muselo kopat na hřbitovech a kolik slz bylo prolito.

Církevní křest, uzavření svátosti manželské a mši za zemřelého před pohřbem provedl v kostele sv. Jiljí v Lužci Josef Král, farář nebo Josef Zelenka, kaplan.

NAROZENÍ VRAŇANY, ROK 1877, MATRIČNÍ KNIHA FARNOSTI LUŽEC ČÍSLO 17, ROKY 1869-1893:

- 7.2. Antonín Kokšal, Vraňany č. 68, rodiče Josef Kokšal, převozník a Anna Ečerová
- 13.2. Rudolf Švec, Vraňany č. 29, rodiče Antonín Švec, rolník a Anna Marečková
- 15.2. Antonie Veselá, Vraňany č. 12, rodiče Antonín Veselý, dělník a Alžběta Fujerová
- 15.2. Anna Svertnerová, Vraňany č. 54, rodiče Antonín Svertner, oráč a Rozálie Kostková
- 8.3. František Šulc, Vraňany č. 33, rodiče Josef Šulc, bývalý rolník a Marie Pokorná
- 15.3. Josef Kříž, Vraňany č. 72, rodiče Vincenc Kříž, mlynářský a Rozálie Řízková
- 25.4. Anna Vulterinová, Vraňany č. 69, rodiče Jindřich Vulterin, chef stanice Jenišovice a Marie Šubrtová
- 21.5. Karel Novák, Vraňany č. 71, rodiče Adolf Novák, nádeník a Marie Jírová
- 2.7. Josef Kurka, Vraňany č. neuvedeno, nemanželský syn Kateřiny Kurkové
- 14.8. František Kotek, Vraňany č. 4, rodiče František Kotek, dělník a Františka Vaňousková
- 20.8. Václav Rohan, Vraňany č. 25, rodiče Václav Rohan, rolník a Kateřina Nejedlá
- 28.8. Antonín Kotek, Vraňany č. 26, rodiče Antonín Kotek, šafář a Josefa Mašková
- 2.9. Antonie Rainišová, Vraňany č. 22, rodiče Antonín Rainiš, převozník a Anastázie Tichá
- 9.9. Alois Jirásek, Vraňany č. 27, rodiče Alois Jirásek, obchodník z Prahy a Marie Kokšalová (není to spisovatel Alois Jirásek, ten se narodil až v roce 1890 v Praze)
- 11.10. František Kokšal, Vraňany č. 73, rodiče František Kokšal, nádeník a Anna Cibulková
- 23.10. Josef Jírový, Vraňany č. 36, rodiče František Jírový, dělník a Josefa Honzaiková
- 11.11. František a Božena Votrubovi, Vraňany č. 74, rodiče Antonín Votruba, nádeník a Kateřina Štěpánková
- 22.11. Josef Vrba, Vraňany č. 65, rodiče Josef Vrba, dělník a Karolína Šandová
- 16.12. mrtvě narozený syn, Vraňany č. 15, rodiče Josef Tošner, nádeník a Marie Zimová
- 19.12. František Kokšal, Vraňany č. 18, rodiče Antonín Kokšal, převozník a Alžběta Jakubičková
- 21.12. Anna Balounová, Vraňany č. 17, rodiče Josef Baloun, bývalý rolník a Antonie Linhartová

SŇATKY VRAŇANY, ROK 1877, MATRIČNÍ KNIHA FARNOSTI LUŽEC ČÍSLO 20, ROKY 1842-1880 :

- 9.1. Antonín Kokšal, 25 let, svobodný, převozník Vraňany č. 18 a Alžběta Jakubičková, 19 let,

svobodná dcera Jana Jakubička, dělníka v Postržíně č. 1

- 30.1. František Brejša, 25 let, svobodný, mistr truhlář v Libkovicích č. 59 a Marie Rainišová, 26 let, svobodná dcera Václava Rainíše, obuvníka ve Vraňanech č. 37
- 6.2. František Pelikán, 25 let, svobodný, rolník v Mileticích č. 35 a Anna Peluňková, 23 let, svobodná dcera Josefa Peluňka, rolníka ve Vraňanech č. 3
- 13.4. Václav Bouša, 26 let, svobodný, zedník z Podlusk č. 33 a Anna Škorpilová, 22 let, svobodná dcera Františka Škorpila, rolníka ve Vraňanech č. 20
- 28.5. Antonín Pedlík, 23 let, svobodný, nádeník Vraňany č. 24 a Anna Ďoubalová, 25 let, svobodná dcera Jana Ďoubala, dělníka z Vraňan č. 4

ZEMŘELÍ VRAŇANY, ROK 1876, MATRIČNÍ KNIHA FARNOSTI LUŽEC ČÍSLO 24, ROKY 1841-1877:

- 1.1. Václav Vocásek, vězník ve Vraňanech č. 33, 30 let, narozen v Račicích
- 2.1. Antonín Vrba, syn Františka Vrby, rolníka z Vraňan č. 6 a Kateřiny Helclové, 8 let
- 22.1. Marie Viktorinová, dcera Antonína Viktorina, koláře z Vraňan č. 32 a Anny Pavlíkové, 4 měsíce
- 23.1. Rozálie Vrbová, dcera Václava Vrby, dělníka v cukrovaru lužeckém, z Vraňan č. 73, 4 roky
- 7.2. Antonie Rainišová, dcera Antonína Rainíše, převozník Vraňany č. 18 a Anastázie Tiché, 2 roky
- 9.2. Anna Votrubová, dcera Antonína Votruby, nádeníka z Vraňan č. 74 a Kateřiny Štěpánkové, 1 a ½ roku
- 20.3. Anna Štěpánková, dcera Václava Štěpánka, obuvníka z Vraňan č. 70 a Alžběty Šamulové, 2 roky
- 6.4. Marie Vulterinová, manželka Jindřicha Vulterina, chefa stanice státní severozápadní dráhy z Vraňan č. 52, 23 let
- 9.4. Antonín Šváb, nemanželský syn Barbory Švábové, služebné z Vraňan č. 4, 19 dnů
- 16.4. Josef Vágner, nemanželský syn Alžběty Vágnerové, služebné z Vraňan č. 33, 4 měsíce
- 8.5. Marie Vulterinová, dcera Jindřicha Vulterina, chef na nádraží jenišovickém, z Vraňan č. 52, 8 měsíců
- 3.6. Bedřich Novák, syn Adolfa Nováka, nádeníka z Vraňan č. 71 a Marie Jírové, 3 měsíce
- 1.8. František Šulc, syn Josefa Šulce, nájemníka ve Vraňanech č. 33 a Marie Pokorné, 4 roky
- 6.10. Antonín Marhula, nemanželský syn Marie Marhulové z Vraňan č. 18, 7 měsíců
- 19.10. Antonín Jírový, syn Antonína Jírového, dělníka ve Vraňanech č. 36, 15 měsíců
- 24.10. Anna Viktorinová, manželka Josefa Viktorina, rolníka z Vraňan č. 9, 62 let
- 20.11. Čeněk Řebíček, nemanželský syn Kateřiny Řebíčkové z Vraňan č. 69, 14 dnů
- 20.11. Antonín Kotek, syn Františka Kotka, vaříč

v lihovaru zdejším, z Vraňan č. 4, 9 měsíců

- 18.12. František Peluněk, syn Františka Peluňka, domkáře ve Vraňanech č. 36, 8 měsíců
- 23.12. Anna Svrtnerová, dcera Josefa Svrtnera, dělníka ve Vraňanech č. 45, 8 měsíců

Církevní křest, uzavření svátosti manželské a mši za zemřelého před pohřbem provedl v kostele Narození Panny Marie na Vepřku Alois Štěpnička, děkan.

NAROZENÍ 1877 MLČECHVOSTY, MATRIČNÍ KNIHA FARNOSTI VEPŘEK ČÍSLO 27, ROKY 1860-1900:

- 5.2. Josefa Čížková, Mlčechvosty č. 39, rodiče Josef Čížek, podruh a Marie Borovičková
- 12.7. František Pátek, Mlčechvosty, drážní dům, rodiče Josef Pátek, zedník na dráze a Anna Krčková
- 25.7. Marie Špičková, Mlčechvosty č. 15, rodiče Jan Špička, čeledín a Anna Kmochová

SŇATKY 1877 MLČECHVOSTY, MATRIČNÍ KNIHA FARNOSTI VEPŘEK ČÍSLO 27, ROKY 1860-1901

- 1.7. František Bečvář, 64 let, vdovec, pokrývač v Sazené č. 61 a Rosálie Procházková, 58 let, vdova, dcera Františka Abta, rolníka z Mlčechvost č. 8
- 3.7. Emanuel Gabriel, 30 let, svobodný, rolník z Brozan č. 20 a Anna Hurtová, 24 let, svobodná dcera Josefa Hurty, rolníka z Mlčechvost č. 3
- 19.11. Václav Knor, 39 let, vdovec, obuvník v Tursku č. 48 a Alžběta Borovičková, 34 let, svobodná dcera Františka Borovičky, domkáře v Mlčechvostech č. 24

ZEMŘELÍ 1877 MLČECHVOSTY, MATRIČNÍ KNIHA FARNOSTI VEPŘEK ČÍSLO 27, ROKY 1860-1900

- 27.5. Antonín Mácha, syn Václava Máchy, kováře v Mlčechvostech č. 21 a Anny Kroupové, 6 měsíců

Václav Uher

POZNÁVÁTE SE - 3. A 4. TŘÍDA ZŠ VRAŇANY, ŠKOLNÍ ROK 1981/82

Na zemi leží, zleva: Martin Hrdlička (VN), Jiří Řáda (S)

V první řadě sedí, zleva: Martina Goranová (V), Martina Kleinová (M), Anna Filipková (M), Kamila Tošnerová (S), Milena Řádová (S), Blanka Hermanová (V), Alena Hanušová (V), Michaela Bartásková (M), Jaroslava Výrutová (S), Renáta Kokošková (S), Lucie Horáková (V), Jolana Šipošová (S)

V druhé řadě stojí, zleva: Petr Tichota (S), Martin Motejzík (V), Václav Kopecký (?), Jiří Černý (M), Pavel Doležal (M), Milan Balog (M), Petr Brabenec (VN), Pavel Fišer (S), Roman Plicka (S), Petr Hrstka (V).

Za žáky stojí Jana Barešová, učitelka a ředitelka školy

Vysvětlivky: (V) Vraňany, (VN) Vraňany nádraží, (M) Mlčechvosty, (S) Spomyšl, zemřel(a).

Fotografii zapůjčila a osoby určila paní Lucie Hájková, za svobodna Horáková, zpracoval Václav Uher

ZNÁTE OBCE V OKOLÍ ? LUŽEC NAD VLTAVOU

První zmínka o obci Lužec pochází z roku 1223, přivlastek nad Vltavou obec získala až v roce 1905. Jméno obec získala podle luhů, které dříve se nacházely v jihovýchodním okolí obce. Nejstarší pamětihodností obce je kostel sv. Jiljí, v roce 1344 uváděn jako farní. Původní kostel shořel při požáru obce roku 1760, obnovený byl během roku 1762. Do začátku husitských válek byla Lužec majetkem dílem mělnické kapituly a druhým dílem kláštera sv. Jiří na Pražském hradě. Od roku 1436 s mezidobím let 1535-1575, kdy Lužec vlastnil rod Sekerků ze Sedčic obec patřila pod roudnické panství. Škola byla založena na základě dekretu Josefa II. v roce 1784.

V roce 1862 začal v obci fungovat Rolnický akciový cukrovar, v roce 1870 byl uveden do provozu parní mlýn, v roce 1886 otevřena železniční stanice a dráha z Vraňan, tehdy z Jenišovic. V roce 1905 byla dokončena stavba plavebního kanálu Vraňany – Hořín. Obec je tak sevřena ze dvou stran řekou Vltavou, což jí značně ohrožuje při povodních. Znamé osobnosti, které v Lužci narodili: Miloš Jiránek, (1875-1911) malíř, spisovatel, který byl rodinně spřízněn s rodem Kratochvilů z Mlčechvost a Miloslav Švic, (1916-1941) voják, letec, zahynul v bojích 2. světové války v Anglii. Obec byla do 18. století zaměřena spíše na oblast zemědělství, od druhé poloviny 19. a ve 20. století převládala v obci spíše průmyslová a strojírenská výroba spojená s výstavbou lokální tratě a možností přivážet materiál a odvázet výrobky ze zdejších závodů železnicí. Perličkou obce je také doposud jediný funkční osobní loďkový přívoz v mělnickém regionu přes řeku Vltavu. Přívozem je možné se dostat nejenom do obce Bukol, ale i do celého „Závodí“.

Václav Uher

MYŠLENKOVÁNÍ

Navrátím se krátce do loňského roku. V časopise Veřejná správa, číslo 25-26/2016 mne zaujal rozhovor s panem Jiřím Padevětem, ředitelem nakladatelství Academia. Rozhovor má nadpis „Největším nebezpečím pro demokracii je populismus“. Několik postřehů: V České republice budí slova vlastenectví a hrdinství spíše rozpaky. V Polsku jsou

to třeba základní hodnoty. Politici by neměli být jen kladeči věnců ale také spolutvůrci národní paměti. Spolustavět státnost kromě sv. Václava a Karla IV. také na všech odbojích z 20. století. Namátkou třeba osoba kapitána Karla Pavlíka, velitele kasáren ve Frýdku na Ostravsku – jednotka z těchto kasáren bojovala s wehrmachtem, svůj boj prohrála, velitel byl následně popraven. Hrdinský čin. Myšlenkové zapouzdření se v české kotlině. Vytváření strachu v dnešní době z uprchlíků už je čistá propaganda. Hlavním problémem Evropské unie je ústřední byrokracie odtržená od běžného života. Dík naštvánosti zdola může vzejít něco velmi nepříjemného, co může Evropu zaskočit. Ne každé 4 či 5 let celkově překopávat zákonné normy. Znevažování elit začalo v tehdejší Československé republice zákazem používání šlechtických titulů, parcelizací velkostatků, v čase Protektorátu byli odejiti nebo jinak zlikvidováni Židé, mezi nimiž byli významní lidé, emigrace a odchod inteligence po roce 1948, 1968. Začínají se elity tvořit v oblasti vědy, které mohou vstoupit do veřejného dění. Úctu si také zaslouží podnikatelé a živnostníci, kteří i přes byrokratické represe vybudovali úspěšnou firmu a zaměstnávají mnoho lidí. Armáda byla v době první republiky také elitou. Mezi elitu lze řadit i dobrého hostinského, kováře, prostě kohokoliv, který kultivuje veřejný prostor. Jedním z úkolů elit je také mluvit tak, aby většina lidí jim rozuměla, k rodnému jazyku je potřeba mít úctu. Kniha jako nositel slov jistě přetrvá i dnešní hektickou „elektronickou“ dobu.

V únoru a v březnu Česká televize představila seriál Modrá krev, který se věnoval 8 šlechtickým rodům. Hodinový pořad, jehož průvodcem byl František Kinský z Kostelce nad Orlicí představil rodiny, které v současnosti žijí v České republice a věnují se opravě a správě svých majetků, které po roce 1990 jim byly navráceny často v žalostně stavebně technickém stavu. S vervou, bez pocitu hořkosti a ukřivděni se pustili do renovací zámeckých či hradních prostor. Překvapuje, jak někteří členové šlechtických rodin s elegancí sobě vlastní zvládají zákruty českého jazyka po delším pobytu v západní Evropě. Seriál představoval nejenom, dnes už potomky osob, kterým byly nemovitosti v 90. letech 20. století vráceny, ale také mladou a nejmladší generaci, která je většinou narozená v Čechách, dobře hovoří nejen česky, ale také cítí závazek ke svému rodu pokračovat v péči o majetek, který jim jednou bude svěřen do užívání. Také boří zažitý předsudek, že šlechtic si musí vzít jenom šlechtici. Jak i „červená“ krev dodává „modré“ krvi nový životní prvek. Z našeho regionu byl představen pan Jiří Lobkowicz, majitel zámku Mělník a Hořín a z téhož rodu, ale z jiné rodinné větve pan Jaroslav Lobkowicz, majitel zámku Křimice u Plzně, současná hlava rodu a pokud by platily šlechtické tituly, tak vévoda roudnický. Titul nedělá člověka, stejně jako fakt, že se někdo narodí do rodiny, kde se daleko dozadu znají svoji předci, nedělá automaticky člověka šlechticem. Noblesu, vybrané chování, moudrost, skromnost, nadhled, to dělá člověka šlechticem. A může jím být i člověk s „červenou“ krví. Jak poznamenal pan Jiří Lobkowicz, „jsme starý podnik“, tak stejně své stáří si může dohledat každý z nás. V tom se od šlechticů nelišíme. U šlechty se jenom toto důsledněji evidovalo. Příkladná pro další jsou i hesla rodů: Bůh, čest, sláva (Kinští), Věrně a stále (Kolovratové), Nic než právo (Schwarzenbergové), Popel jsem, popel budu (Lobkowiczové).

Jak jsem uváděl v minulém Myšlenkování, že se mne podařilo získat kontakt na vnuka řídicího učitele vraňanské školy pana Rudolfa Sekery (působil zde v letech 1904-1923), tak se podařilo setkání s panem Jiřím Sekerou a MUDr. Markem Sekerou, pravnukem Rudolfa Sekery ve Vraňanech, kde oba zmínění navštívili areál školy a zvláště dojemně si prohlédli dnes místnosti jídelny školy a školky, kde se do konce 70. let 20. století nacházel byt řídicího učitele, který tehdy měl díky pedagogické výchově žáků i zajištěné bydlení. Oba obdrželi Almanach ZŠ Vraňany vydaný v roce 2015 k 150. výročí založení školy a byl sdělen příslib, že příště přijedou se podívat do Vraňan i s potomky.

Koncem dubna letošního roku byla dokončena kompletní rekonstrukce Provozního střediska Povodí Vltavy, které se nachází u místa bývalého místa plavení koní na začátku plavebního kanálu Vraňany-Hořín. Třičtvrtě roční práce na tomto objektu, který, co pamatuji mnoho oprav nepoznal, rozkvetl do žluté barvy, s úpravou okolí, s technickým a inženýrským zázemím, zkrátka, aby pracovníci zde měli vhodné zázemí po údržbě plavební dráhy a okolí řeky Vltavy. Jenom maličkost. Jak mi sdělil jeden pracovník Povodí Vltavy, loni byla ukradena tabulka ze zdi objektu Povodí Vltavy s vyznačením výšky hladiny vody v plavebním kanále z povodně na Vltavě ze srpna roku 2002. Bylo by záhodné ji znova na stejné místo umístit tak, aby se nedala zcizit a přidat k ní další tabulku, která by ukazovala výšku hladiny povodně z června roku 2013. Nezapomínejme na tyto krušné chvíle!!!!

Při cestování vlakem směrem do Kralup či dále do Prahy projedou cestující tunelem Vepřek a přeloženým úsekem tratě, který byl otevřen před 15 lety, 27. května 2002. Jan Perner (1815-1845), autor projektu železniční tratě z Prahy do Drážďan by se jistě divil, jak byl jeho záměr ve zdejších okolí upraven, napřímení tratě a vyrazení tunelu v opukových vrstvách. Z bývalé tratě se stala pěšina, po které vede turistická značená trasa, procházejí či projíždějí jí stále lidé. Není nevyužita a je z ní hezký pohled na projíždějící vlaky po dnešní trati z bývalé trati.

Začátkem června se do nového šatu oblékla i místní komunikace ve Vraňanech, vycházející od domu č.p. 25 k nadjezdu železniční tratě. V polovině 80. let 20. století byl upraven povrch této cesty, následně ukládání inženýrských sítí pod povrch cesty a zvýšený provoz zemědělské techniky už volal po opravě. Toto volání obec vyslyšela a tak se obyvatelé ulice mohou těšit na bezpečný vjezd do svých nemovitostí, odvodnění cesty do drenáže.

CO NÁŠ ČEKÁ A NEMINE ?

Pondělí	až Pátek	Sobota	Neděle	Pondělí	až Pátek	Sobota	Neděle
26.červen	až 30.červen	1.červenec	2.červenec	14.srpen	až 18.srpen	19.srpen	20.srpen
3.červenec	až 7.červenec	8.červenec	9.červenec	21.srpen	až 25.srpen	26.srpen	27.srpen
5.7. Cyril a Metoděj 6.7. Jan Hus		8. Cyklotoulka č. 8 (okolo Dřínova)				24. Cyklotoulka č. 11 (Žemoseky) 24 hodin s Mošnou	
10.červenec	až 14.červenec	15.červenec	16.červenec	28.srpen	až 1.září	2.září	3.září
		MOTORKÁŘI VRAŇANŮM				8. Cyklotoulka č. 12 (Podřípský pivovar) POSVÍCENÍ	
17.červenec	až 21.červenec	22.červenec	23.červenec	4.září	až 8.září	9.září	10.září
20.7. 7:00-19:00 ČÁSTEČNÁ UZAVÍRKA silnice u nádraží a mezi Vraňany a podjezdem		9. Cyklotoulka č. 9 (na Okoř je cesta)		11.září	až 15.září	16.září	17.září
24.červenec	až 28.červenec	29.červenec	30.červenec	18.září	až 22.září	23.září	24.září
24.7. 7:00-19:00 ÚPLNÁ UZAVÍRKA silnice u nádraží a mezi Vraňany a podjezdem						9. Cyklotoulka č. 13 (Libochovice)	
31.červenec	až 4.srpen	5.srpen	6.srpen	25.září	až 29.září	30.září	1.říjen
		10. Cyklotoulka č. 10 (údolí Vltavy)				10. Cyklotoulka č. 14 (okolo Řípu přes Roudnici)	
7.srpen	až 11.srpen	12.srpen	13.srpen				

V ČERVENCI DÁLE PROBĚHNE:
- demolice domu č. 15
- Vraňanské kolečko (k vyhlášení termínu dochází nahodile na základě náhlné myšlenky, obvykle v hospodě)

V SRPNU DÁLE PROBĚHNE:
- Lužecká regata

STAVEBNÍ PRÁCE V OBCI

Bude odfrézován stávající a položen nový asfaltový koberec, a to v zatáčce u nádraží (oprava propadlých uzávěrů vody) a také od konce obce Vraňany až k podjezdu u Mlčechvost. 20.7. budou tyto úseky uzavřeny částečně, 24.7. pak úplně, vozovky tedy budou neprůjezdné, jediný příjezd bude přes Lužec.

V červenci také budou zahájeny stavební práce na kanalizaci v Mlčechvostech.

PRÁZDNINY VE ŠKOLE A V KUCHYNI

Školní rok 2016/2017 končí ve středu 28. června, ve čtvrtek a v pátek už děti budou mít volno. Nový školní rok bude zahájen v pondělí 4. září v 7.45h.

Kuchyně vaří až do pátku 30. června, ale pouze pro MŠ a pro výdej přes okénko. V průběhu července v kuchyni proběhne rekonstrukce rozvodů vody, po úklidu a rekonvalescenci se znovu začne vařit od pondělí 14. srpna. Škola se bude rekonstruovat celé prázdniny.

POZVÁNKA NA POSVÍCENÍ

Obec Vraňany bude 2. září pořádat Posvícení plné zajímavých vystoupení. Zatím máme přislíbena vystoupení:

- Vraní hnízdo - divadelně-pěvecké vystoupení dětí ZŠ Vraňany,
- SPOLUVRAN - tance dětí ze Spomyšle, Lužce a Vraňan,
- Minispoj - taneční vystoupení dětí ze Spomyšle,
- Berušky - dívčí pop-folk-country kapela z Jablonce nad Nisou,
- Richard Nedvěd - kouzelník a komik,
- Lužecké Ladies - tradiční taneční vystoupení Lužeckých žen,
- Mošna - obrozený ochotnický spolek z Vraňan vás opět překvapí novým vystoupením,
- Poupata - i letos se necháme od našich domácích žen unést jejich tanečním originálním vystoupením,
- večer k tanci i poslechu zahraje dobře známá kapela PLUS.

Občerstvení tuhé i tekuté bude zajištěno.

MOTORKÁŘI VRAŇANŮM

Motoklub Vraňany
EAGLES RIDERS

pořádají 15. 7. 2017 odpoledne pro děti

VOLNÁ ZÁBAVA
od 14.00 do 18.00
Skákací hrad
Trampolína
Přetahování lanem na klade
Střelba ze vzduchovky
Střelba z airsoftové zbraně
Během dne pro dospělé
TATTOO STÁNEK

VEČER PRO DOSPĚLÉ
Taneční zábava
pod širým nebem
TRAVESTI SHOW
STRIPTÝŽ
K tanci a poslechu hraje
kapela **PATEX**

KDE: VE VRAŇANECH NA HRÍŠTI
KDY: V SOBOTU 15. 7. 2017 OD 13 HODIN

Vstupné: dospělí 50 Kč, děti zdarma. Srdečně vás zve Motoklub Vraňany.

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO!!!
MOŽNOST STANOVÁNÍ